

SUOMEN PANKIN
KIRJASTO

FINLANDS BANK

1966

ÅRSBOK

SAMMANSTÄLLD AV
FINLANDS BANKS
INSTITUT FÖR EKONOMISK FORSKNING

47 ÅRGÅNGEN

HELSINGFORS 1967

Innehållet i Finlands Banks årsbok för verksamhetsåret 1966 är disponerat enligt samma principer som tidigare. I textavdelningen behandlas bankens penning- och kreditpolitik samt valutapolitik, och vidare redovisas utvecklingen av bankens balanser under redogörelseåret. Därutöver ingår såsom bilaga den under 1966 givna lagen om temporär ändring av 6 § reglementet för Finlands Bank. Tabellavdelningen ger detaljerade uppgifter om bankens balans och olika banktransaktioner under 1966.

Årsboken utges i tre parallella upplagor, en finsk, en svensk och en engelsk. Boken har utarbetats vid Finlands Banks institut för ekonomisk forskning.

Helsingfors den 22 maj 1967.

TIMO HELELÄ

INNEHÅLL

Sid.

I. Den ekonomiska utvecklingen under 1966	7
II. Kredit- och kapitalmarknaden	
Penningpolitikens mål och de penningpolitiska åtgärderna	10
Penninginrättningarna	17
Fondmarknaden	20
Statshushållningen	20
Obligationsmarknaden	24
III. Valutapolitiken och betalningsbalansen	
Valutakurserna	26
Den utländska betalningsrörelsen	29
Utvecklingen av bytesbalansen och av kapitalrörelserna	30
Valutaläget	33
IV. Bankens balanser	
Utländska konton	35
Statens konton	36
Bankernas konton	36
Företagens konton	37
Övriga konton	37
V. Finlands relationer till internationella penninginstitut	
Internationella Valutafonden (IMF)	39
Världsbanken (Internationella Återuppbyggnadsbanken, IBRD)	40
Internationella Finansieringsbolaget (IFC)	42
Internationella Utvecklingsfonden (IDA)	43
Asiatiska Utvecklingsbanken (ADB)	43
Bilaga	
Lag om temporär ändring av 6 § reglementet för Finlands Bank	45
Tabeller: Finlands Banks rörelse	
1. Balansräkningen åren 1959—1966	2
2. Valutareserven vid slutet av varje år resp. kvartal åren 1963—1966	10

	Sid.
3. Resultaträkningen åren 1961—1966	10
4. Räkningar tillämpade av Finlands Bank åren 1948—1966	11
5. Inhemsk clearingrörelse: förmedlade postremissväxlar och checker samt kontoöverföringar åren 1963—1966	11
6. Sedelutgivningen åren 1957—1966	12
7. Utelöpande sedlar och mynt vid slutet av åren 1961—1966	14
8. Sedeltillverkning och sedelmakulering åren 1964—1966	15
9. Sedlar och mynt år 1966	15
10. Parikurser och avista säljkurser år 1966	16
11. Avista säljkurser i medeltal för varje månad åren 1965—1966	22
12. Avista säljkurser åren 1956—1966	24

Riksdagens Bankfullmäktige vid slutet av år 1966	26
Finlands Bank vid slutet av år 1966 (personförteckning)	26

I. DEN EKONOMISKA UTVECKLINGEN UNDER 1966

Den högkonjunktur, som inleddes i mitten av 1963, blev relativt kort. Ökningen i totalproduktionen avstannade redan under senare halvåret 1965. Under första kvartalet 1966 fick produktionen — till en del beroende på den stränga vintern — en nedåtgående tendens. Redan under andra kvartalet blev produktionsverksamheten emellertid betydligt livligare, och mot slutet av året blev takten i produktionstillväxten ännu snabbare. För hela året blev ökningen i nationalproduktens volym drygt 2 %, mot 5 % ett år tidigare.

Genom att ökningen i exportinkomsterna saktade av och den långfristiga kapitalimporten var ringa, kvarstod bristen på jämvikt i betalningsbalansen, vilket tvingade regeringen och Finlands Bank att vidta effektivare åtgärder. Trots dessa blev underskottet i handelsbalansen ungefär lika stort som föregående år.

Sysselsättningsläget var, trots att produktionsökningen blev långsammare, rätt tillfredsställande ännu under 1966, beroende dels på att befolkningen i arbetsför ålder ökades långsammare, dels på att övergången till förkortad arbetstid under sommarmånaderna och ökningen i produktionsverksamheten inom de arbetsintensiva branscherna under senare halvåret ökade efterfrågan på arbetskraft. De arbetslösas andel av arbetskraften var i medeltal 1,5 % eller ungefär lika stor som föregående år.

Den privata investeringsverksamheten visade sig i motsats till år 1965 vara den efterfrågefaktor, som verkade mest återhållande på produktionsökningen. Volymen av de privata investeringarna växte allt som allt med endast omkring 1 % under 1966, medan ökningen ett år tidigare var närapå 10 %. De olika investeringskomponenterna utvecklades på olika sätt. Investeringarna i maskiner och anläggningar samt i bostadsbyggnader ökades alltjämt, medan produktionssektorns husbyggnadsinvesteringar minskades. Volymen av samtliga privata husbyggnadsinvesteringar blev för 1966 ungefär lika stor som för 1965.

Den privata konsumtionens volym växte under 1966 avgjort kraftigare än nationalprodukten. Trots att hushållens disponibla inkomster reallt sett ökades med endast 1 %, steg de privata konsumtionsutgifternas volym med

4 %. En stor del av ökningen i de privata konsumtionsutgifterna berodde sålunda på att konsumtionsbenägenheten var större än under 1965. Volymen av den offentliga konsumtionen steg likaså med 4 %.

Avmattningen i produktionsverksamheten kom skarpast till synes inom skogsbruket, där produktionsvolymen blev hela 10 % mindre än ett år tidigare. Husbyggnadsverksamhetens produktionsvolym, som under 1965 steg med 14 %, blev under 1966 ungefär lika stor som föregående år. Inom övriga näringsgrenar förändrades takten i produktionstillväxten däremot mindre. Utvecklingen inom industrins olika undergrupper var dock rätt olikartad. Inom investeringsvaruindustrin och träindustrin fortgick den sjunkande tendens, som inträtt redan under 1965. Produktionen av konsumtionsvaror steg med mera än 7 %, vilket förklaras av att å ena sidan den inhemska efterfrågan ökades och å andra sidan exportmöjligheterna förbättrades. Pappersindustriproduktionen återhämtade sig snabbt efter den låga nivån vid årsskiftet och noterade en ökning med 4 %. Volymen av industriproduktionen i dess helhet steg under 1966 med omkring 4 % eller

med 2 procentenheter mindre än under 1965. Inom servicenäringarna var produktionsökningen i genomsnitt 4 %.

Kostnadstrycket inom samhällsekonomin var under 1966 något större än föregående år. Då efterfrågeökningen blev svagare, kunde kostnadsstegringen inte i sin helhet övervältras på priserna, och uppgången i prisnivån blev därför mindre än under 1965. Levnadskostnadsindex steg med 3,9 %, mot 4,7 % ett år tidigare. Partipriserna steg ännu mindre eller med 2,1 %, mot 4,4 % år 1965.

Retarderingen i den ekonomiska aktiviteten i de för Finlands export viktiga västliga industriländerna ledde till att exportinkomsternas öknings-takt saktade av. Även om exportvolymen steg ungefär lika mycket som föregående år, blev ökningen i exportvärdet med 5,5 % endast något mera än hälften av ökningen under 1965. Mest växte exporten av metallindustri-produkter och den s.k. nyexporten; värdet av den senare steg med nästan en fjärdedel. Pappersindustriprodukternas exportvärde steg med 6 %. Träin-dustriprodukternas och råvirkets exportvärde sjönk däremot med inalles 6 %.

Varuimporten, som under första halvåret 1966 höll sig på ungefär samma nivå som ett år tidigare, fick mot slutet av året en kraftigt stigande tendens. Värdet av den totala varuimporten uppgick till 5 524 mmk eller 5,0 % mera än föregående år. Värdet av varuexporten var 4 818 mmk, och underskottet i handelsbalansen blev sålunda 706 mmk eller 6 mmk större än för 1965. På grund av att ränteutgifterna steg, blev överskottet från de övriga posterna i bytesbalansen mindre än föregående år. Underskottet i bytesbalansen, som 1965 var 607 mmk, steg sålunda till 633 mmk 1966. Då man kunde finansiera endast en del härav genom kapitalimport, sjönk landets sammanlagda guld- och valutareserv under 1966 med allt som allt 355 mmk. Nedgången i Finlands Banks guld- och valutareserv var 321 mmk.

Försvagningen i landets utländska likviditet medförde en bestående stramhet på finansieringsmarknaden. Finlands Bank fortsatte den kvantita-tiva reglering av penninginrättningarnas kreditgivning, som inletts under 1965, och vidtog flera andra åtgärder i syfte att förbättra landets utländska likviditet. Till följd av den uppdämda kreditefterfrågan förmådde penning-inrättningarna inte mera hålla sin kreditgivning inom de uppställda grän-serna under den kreditperiod, som löpte ut i oktober, och ett nytt penning-politiskt program lanserades därför för perioden fram till slutet av juni 1967. Syftet med programmet var framför allt, att bankernas rediskonteringsskuld skulle skäras ned och att rangordningen mellan kreditbehoven skulle över-vägas ännu noggrannare. Penninginrättningarnas utlåning växte under 1966 med 1 376 mmk, medan inlåningen växte något mindre eller med 1 253 mmk. Motsvarande siffror ett år tidigare var 1 114 mmk och 1 029 mmk.

II. KREDIT- OCH KAPITALMARKNADEN

Penningpolitikens mål och de penningpolitiska åtgärderna

Den kredittermin, som inleddes den 1 november 1965, löpte ut i slutet av april 1966, då utlåningen i de penninginrättningar, som överskridit sina rediskonteringskvoter, i enlighet med Finlands Banks direktiv fick vara högst 13 % större än i slutet av 1964. Penninginrättningarna höll sin utlåning inom dessa gränser och var berättigade att återfå sina tilläggsräntor och att få nedsättning av grundräntan på rediskontering. Sparbankerna var inte bundna av direktiven, då deras centrala penninginstitut inte hade överskridit sin rediskonteringskvot. Utlåningen i samtliga penninginrättningar var, beräknad enligt de ifrågavarande direktiven, 12,1 % större i slutet av april 1966 än vid utgången av år 1964.

Även om bankernas nytulning inte överskred de gränser som Finlands Bank hade fastställt, steg rediskonteringsnivån det oaktat under årets första månader och valutareserven minskades i motsvarande mån. Finlands Bank ansåg det därför nödvändigt att effektivera den politik som syftar till återhållsamhet i kreditgivningen. Den 28 april gav banken penninginrättningarna nya utlåningsdirektiv och fastställde tiden maj—oktober till ny kreditperiod. Banken framhöll i de allmänna direktiven, att tryggheten av den utländska likviditeten på grund av den kraftiga nedgången i valutareserven uppställde ännu snävare gemensamma gränser än förut för finans- och penningpolitiken. Inom kreditpolitiken borde man därför allt mera sträva till att penninginrättningarna inte begagnade sig av Finlands Banks medel för att öka kreditgivningen. I detta syfte fastställde banken samtidigt för penninginrättningarna nya rediskonteringskvoter, vilkas totalsumma var 696 mmk, dvs. i stort sett motsvarade det dåvarande rediskonteringsbeloppet. För de penninginrättningar, som under den nya kreditterminen helt saknade rediskonteringssskuld eller vilkas rediskonteringar under perioden med minst 25 % understeg den fastställda kvoten, uppställdes inga utlåningslimiter. De övriga penninginrättningarna skulle begränsa sin utlåningsökning så, att kreditgivningen vid terminens utgång var högst 15 % större än den 31 december 1964. Finlands Bank meddelade, att den, om någon penning-

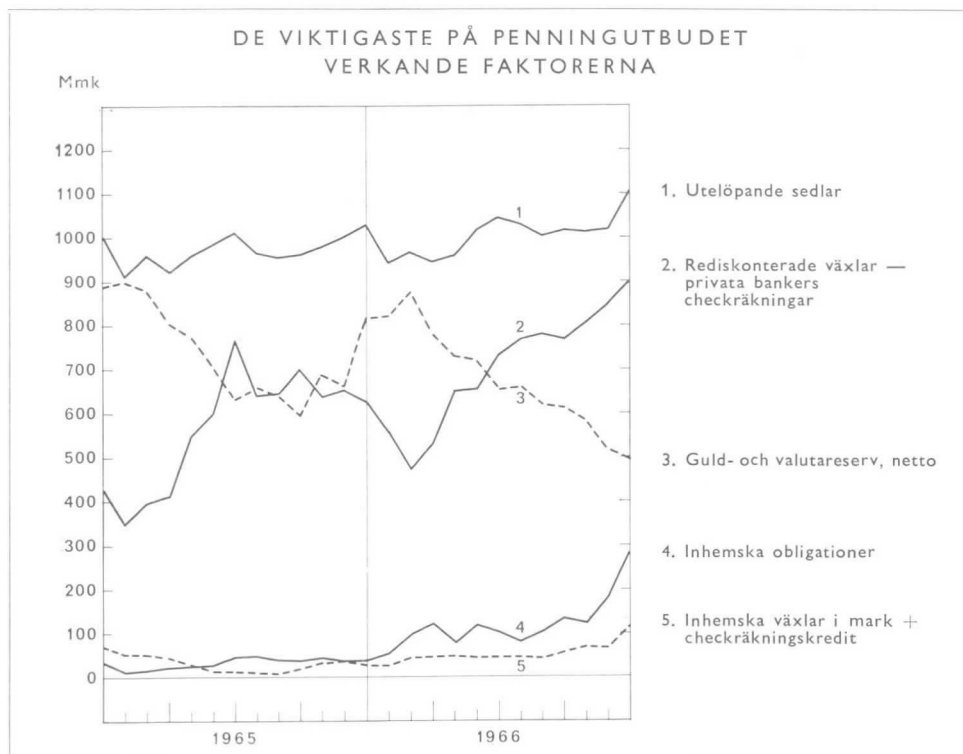
inrättnings rediskonteringar under kreditterminen översteg kvoten med mera än 25 %, också kunde ställa andra krav på dess kreditgivning. Banken underströk särskilt, att penninginrättningarnas utlåning inte vid någon tidpunkt under perioden fick öka mera än den ovan nämnda limiten av 15 % medgav. För att övervaka att direktiven följdes och för att förmå penninginrättningarna att omsorgsfullt planera sin utlåning ålade Finlands Bank samtidigt penninginrättningarna att för hela perioden presentera kreditplaner, vilka skulle uppgöras desto mera detaljerat, ju mera vederbörande penninginrättning överskred sin rediskonteringskvot.

I medvetande om att möjligheterna att enbart med penningpolitiska åtgärder hindra en försvagning av valutareserven är begränsade, framhöll Finlands Bank upprepade gånger under vårens lopp för regeringen hur angeläget det var, att statshushållningen stabiliserades och att budget- och handelspolitiska åtgärder vidtogs för att öka exporten och minska importutgifterna. Regeringen vidtog i själva verket ett flertal åtgärder i syfte att trygga betalningsbalansen och sanera statshushållningen; bl.a. höjdes bilskatten och några andra skatter och avgifter vid halvårsskiftet.

Landets valutareserv hade emellertid vid slutet av juni redan hunnit sjunka med närmare 240 mmk. Penninginrättningarna förmådde inte heller motstå den under föregående kreditperiod uppdämda kreditefterfrågan utan ökade sin utlåning till stor del med stöd av rediskontering. Följden blev, att de flesta penninginrättningar redan mot slutet av sommaren överskred den övre gräns som uppställts för deras utlåning. Då penninginrättningarna emellertid hade strävat till att återbetalningarna av krediterna skulle förläggas till slutet av kreditterminen, lyckades hälften av de rediskonterande penninginrättningarna vid utgången av oktober pressa sin nytlåning under den nämnda övre gränsen av 15 %. Utlåningen i de penninginrättningar som kreditrestriktionerna gällde var, beräknad enligt bankens direktiv, sammanlagt 17,8 % högre i slutet av oktober än vid utgången av år 1964. Beaktas även de penninginrättningar, vilkas rediskontering var så ringa, att de inte var bundna av restriktionerna, blir motsvarande ökning allt som allt 20,0 %. Denna utveckling återspeglades i rediskonteringarna, som i oktober uppgick till i genomsnitt 805 mmk, mot 594 mmk i april.

För att trygga valutareserven försökte regeringen vid uppgörande av statsförslaget för 1967 balansera statshushållningen utan att genom statlig upplåning alltför mycket tära på de knappa kapitalresurserna samt tillika reservera mera anslag för ändamål som bidrar till att upprätthålla produktion och sysselsättning och framför allt främjar utvecklingen av exporten.

Finlands Bank måste på hösten konstatera, att flera penninginrättningar inte hade iakttagit de limiter som uppställts för deras utlåning och rediskonteringar och att den avmattning i kreditexpansionen som eftersträvats

sålunda inte hade uppnåtts. Genom att kreditexpansionen baserade sig på rediskonteringar, försvagades landets utländska likviditet väsentligt. Banken framhöll därför för såväl penninginrättningarna som regeringen, att kreditpolitikens avgjort viktigaste uppgift just nu var att stoppa denna utveckling. Ärendet behandlades vid bankfullmäktiges möte den 23 september, då bankfullmäktige med tanke på valutaläget uppmanade direktionen för Finlands Bank att effektivera regleringen av penninginrättningarnas utlåning och likviditet så, att överskridningarna av de uppställda rediskonteringskvoterna kunde begränsas till högst 25 % och rediskonteringarnas totalbelopp senast den 31 januari 1967 till 800 mmk. Kreditbegränsningarna borde genomföras så, att de främst skulle drabba från sysselsättningssynpunkt sekundära projekt.

I överensstämmelse härmed gav Finlands Bank den 28 oktober penninginrättningarna nya utlåningsdirektiv, enligt vilka åtgärderna speciellt borde inriktas på att sänka den dåvarande rediskonteringsnivån. Penninginrättningarna borde inom de snävare gränserna ägna den allra största uppmärksamhet åt att överväga rangordningen mellan de olika kreditbehoven. Den nya kreditterminen för penninginrättningarna blev november 1966—juni

1967. Någon gemensam maximigräns för utlåningen uppställdes inte längre. Varje penninginrättnings utlåningsmöjligheter blev i stället beroende av depositionsutvecklingen, återbetalningen av tidigare krediter och kravet på en minskning av rediskonteringen. Enligt de nya direktiven skulle de penninginrättningar, som i oktober 1966 överskred sin rediskonteringskvot med högst 25 %, minska sina rediskonteringar så, att de senast i januari 1967 motsvarar kvoten, och därefter hålla rediskonteringen inom kvoten ända till slutet av kreditterminen. För att nå detta mål skulle dessa penninginrättningar följa en av Finlands Bank godkänd, för hela kreditterminen uppgjord och månadsvis justerad utlånings- och finansieringsplan. Penninginrättningarna kunde även åläggas att på förhand inhämta Finlands Banks godkännande för samtliga krediter på minst 1 mmk. Sådan penninginrättning, vars rediskonteringar i oktober överskred kvoten med mera än 25 %, skulle åter minska sina rediskonteringar så, att de i januari 1967 är högst 25 % större än kvoten och i juni 1967 högst lika stora som kvoten. En dylik penninginrättning tilläts bevilja ny kredit och förnya tidigare krediter endast inom ramen för de program som Finlands Bank varje vecka fastställer. Finlands Bank ansåg det inte i detta sammanhang nödvändigt att alls ingripa i utlåningen i de penninginrättningar, som redan tidigare hade iakttagit rediskonteringskvoten, förutsatt att de även under den nya kreditterminen undviker att överskrida kvoten.

I sina nya direktiv uppmanade Finlands Bank samtidigt alla penninginrättningar att vid prövningen av kreditansökningarna i första hand sträva till att täcka behovet av sådan kortfristig kredit, som upprätthåller och ökar utbudet i allmänhet och den för export avsedda produktionen isynnerhet. I den mån penninginrättningarna har möjligheter att bevilja långfristiga lån, borde de vid finansieringen av byggnadsverksamheten ge Aravalån prioritet. Begränsningarna av utlåningen borde åter närmast gälla de krediter, som direkt eller indirekt finansierar efterfrågan på konsumtions- och investeringsvaror och särskilt importvaror. I samma sammanhang meddelade Finlands Bank även, att penninginrättningarna inte längre behövde lämna de i 1965 års novemberdirektiv nämnda utredningarna om byggnadskrediter och inte heller anhålla om tillstånd för krediter som rör inköp av tomter och fastigheter eller motsvarande egna placeringar.

En granskning av Finlands Banks kreditpolitiska åtgärder under redogörelseåret bör även gälla förhållandet till staten. Denna befann sig redan i början av året i finansieringssvårigheter, framför allt emedan det hade blivit nödvändigt att överföra vissa utgifter från år 1965 till redogörelseåret. För att betalningsinställelser skulle kunna undvikas, måste Finlands Bank från och med februari nästan månatligen ordna tillfällig och kortfristig finansiering åt staten, vilket skedde i form av obligationshandel på terminsvillkor främst med Postsparbanken. Trots att vissa skatter och avgifter,

såsom redan tidigare antyddes, höjdes vid halvårsskiftet, växte statshushållningens finansieringsunderskott ytterligare under höstens lopp och blev av olika orsaker betydligt större än vad man hade förutsett ännu då budgetförslaget för 1967 uppgjordes. Mot slutet av november meddelade finansministeriet Finlands Bank, att det slutliga finansieringsunderskottet skulle komma att stiga till omkring 400 mmk. Underskottet hade inte blivit täckt vare sig i statsförslaget för 1966 eller i statsförslaget för 1967, som redan hunnit till slutskedet av riksdagsbehandlingen. Med hänsyn till de allvarliga följder en så stor öppen kassakris skulle få, beslöt Finlands Bank den 12 december att avvikande från praxis bevilja staten ett lån av engångskaraktär på högst 300 mmk. Detta lån, som upptogs såsom inkomst i den sista tilläggsbudgeten för år 1966, skall betalas tillbaka åren 1968—1970. För att eliminera de olägenheter, som en så stor ökning av utbudet av centralbankspengar oundvikligen skulle föra med sig, ställde Finlands Bank emellertid som villkor för krediten, att motsvarande belopp i form av penninginrättningarnas depositioner binds i Finlands Bank. Regeringen fattade på grund härav ett principbeslut att vid ingången av år 1967 låta det i lagen om penninginrättningarnas specialdepositioner i Finlands Bank föreskrivna obligatoriska depositionsförfarandet träda i kraft, ifall Finlands Bank inte med bankerna skulle få till stånd ett kassareservavtal på denna bas. Finlands Bank inledde omedelbart förhandlingar med penninginrättningarna om ett kassareservavtal, och ett sådant slöts den 23 december. Enligt avtalet deponerar penninginrättning månatligen, fr.o.m. den 15 februari 1967, på särskilt kassareservkonto i Finlands Bank ett belopp, som är beroende dels av dess inlåning den 31 december 1966, dels av den månatliga ökningen av dess inlåning under 1967. Finlands Bank erlägger 7 % årlig ränta på depositionerna, vartill bankfullmäktige redan tidigare hade gett direktionen befogenhet. Depositionsskyldigheten kan för samtliga penninginrättningar uppgå till sammanlagt högst 300 mmk eller samma belopp som lånet till staten. För varje enskild penninginrättning är depositionsskyldigheten samtidigt begränsad till 60 % av dess inlåningsökning och till högst 3 % av dess inlåning den 31 december 1966. Finlands Bank betalar till penninginrättningarna tillbaka de medel, som den 15 december 1967 finns innestående på kassareservkonton, åtminstone i samma takt som staten till Finlands Bank avkortar det nämnda lånet.

Trots de i oktober givna nya direktiven växte penninginrättningarnas skuld till centralbanken under november—december betydligt mera än under motsvarande period 1965. Denna utveckling berodde dock på många exceptionella faktorer. Valutareserven sjönk under dessa månader med 105 mmk, medan den under motsvarande period 1965 hade bibehållits oförändrad. Den säsongmässiga ökningen i sedelstocken i december blev för sin del väsentlig större än tidigare. Vidare ökades trycket på penninginrätt-

	Rediskonterings- månadsmedeltal				Redis- konterings- kvot fr.o.m. 1. 5. 1966	Över-(+)eller under- (-) skridande av kvoten	
	December 1965	April 1966	Oktober 1966	Januari 1967 m m k		Oktober 1966	Januari 1967
Kansallis-Osake-Pankki ...	253	168	257	203	230	+ 27	— 27
Ab Nordiska Förenings- banken	219	241	262	214	230	+ 32	— 16
Helsingfors Aktiebank	21	39	28	28	50	— 22	— 22
Ålands Aktiebank	4	6	6	5	6	—	— 1
Sparbankernas Central- Aktie-Bank	28	2	43	56	90	— 47	— 34
Andelskassornas Central Ab	185	137	209	212	90	+119	+122
	710	593	805	718	696	+109	+ 22

ningarna genom att staten uppsköt vissa betalningar. Läget började lätta för penninginrättningarna först mot slutet av december, då staten i större omfattning började lyfta sitt lån från Finlands Bank och sedelstocken började sjunka. Slutsiffrorna för året blev emellertid för såväl rediskonteringar som sedelstock alldeles exceptionellt höga. Som motvikt till det ovanligt strama läget i december framträdde i januari 1967 en avgjort större lättnad i bankernas ställning än ett år tidigare. Detta berodde bl.a. på att staten utnyttjade resten av sitt lån från Finlands Bank, att sedelstocken sjönk med så mycket som 138 mmk och att Finlands Banks valutareserv växte med 62 mmk. Lättnaden i penningläget var speciellt kännbar i affärsbankerna. Dessas utlåning, som vanligtvis stiger i januari, sjönk denna gång med så mycket som 151 mmk. Resultatet blev, att rediskonteringsmånadsmedeltal, som i december utgjorde 960 mmk, i januari sjönk till 718 mmk, dvs. klart under den gräns som Finlands Bank uppställt som mål.

Sammanställningen ovan belyser de olika penninginrättningarnas rediskontering under kreditterterminernas sista månader, dvs. april och oktober. Då utvecklingen i december 1966, såsom av det föregående framgick, var helt exceptionell, presenteras i stället värdena för januari 1967. Det bör observeras, att rediskonteringskvoten enligt Finlands Banks direktiv ända till slutet av april gällde respektive penninginrättnings dagliga centralbanksskuld och först därefter månadsmedeltalet av penninginrättningens centralbanksskuld.

Vad beträffar Finlands Banks övriga penning- och kreditpolitiska åtgärder under redogörelseåret kan nämnas, att krediter för utveckling av den s.k. nyexporten började beviljas i början av året inom ramen för det kredit-system, som Finlands Bank mot slutet av 1965 hade skapat i samråd med bankerna. Krediterna beviljades i allmänhet för sex månader, men de kunde även i förändrad eller oförändrad form förnyas, beroende på utvecklingen av vederbörande företags nyexport. Under årets lopp beviljades allt som allt 104 företag nyexportkredit till ett sammanlagt bruttobelopp av

36,9 mmk. En del härav hann betalas tillbaka till banken redan under redogörelseåret. Det utnyttjade beloppet av nyexportkrediter vid slutet av redogörelseåret var 29,2 mmk.

De krediter, som hösten 1965 hade beviljats spannmålsaffärerna och kvarnarna för finansieringen av spannmålshandeln och som vid ingången av redogörelseåret lyfts till ett belopp av 25,4 mmk, betalades tillbaka till banken före slutet av augusti. Redan i juni beslöt banken att även under den förestående skördeperioden delta i finansieringen av spannmålshandeln och för ändamålet bevilja ett lika stort kreditbelopp som affärsbankerna och Andelskassornas Central Ab tillsammans. Finansieringen kom nu förutom brödsäd och utsädesspannmål även att gälla fodersäd men däremot inte längre grynhavre. Till övriga delar var kreditarrangemanget nästan likadant som föregående år. Vid slutet av 1966 uppgick det lyfta beloppet av krediter, som inom ramen för detta arrangemang beviljats för finansieringen av spannmålshandeln, till 28,0 mmk.

Finlands Bank fortsatte under redogörelseåret sin obligationshandel på terminsvillkor med de privata penninginrättningarna. Det sammanlagda beloppet av de obligationer, som Finlands Bank lovade att inom ramen för detta reguljära arrangemang köpa av bankerna, var detsamma som föregående år eller 42 mmk. Vidare skedde tidvis, framför allt i december, extra obligationsköp från vissa penninginrättningar, som saknade rediskonterbara växlar. Obligationshandeln med Postsparbanken har omnämnts redan tidigare.

Kreditarrangemanget med medellånga leveranskrediter till metallindustrin fortfor även under redogörelseåret. Krediterna finansierades uteslutande av Finlands Bank, ty i samband med direktiven om begränsning av kreditgivning befriade Finlands Bank affärsbankerna från deras skyldighet att köpa tillbaka leveranskreditväxlar. Beloppet av dessa växlar ökades under året med 17,9 mmk och utgjorde vid årets slut 68,1 mmk. Vidare uppgick beloppet av de kreditreserveringar, som alltså var i kraft, till 7,0 mmk. Det kan även nämnas, att staten i enlighet med programmet för finansiering av skogshushållningen (det s.k. Meraprogrammet) under året åter emitterade ett skogsförbättringslån på 20 mmk; Finlands Bank köpte enligt överenskommelse de häremot svarande obligationerna och sålde dem vidare till bankerna och försäkringsinrättningarna.

Bland åtgärder som står i samband med Finlands Banks penningpolitik kan dessutom nämnas den temporära ändringen av § 6 i reglementet för Finlands Bank. Försvagningen i den utländska betalningsbalansen och den därav föranledda valutaavtappningen medförde, att sedelutgivningsrätten väsentligt minskades. Även om målet på längre sikt är att förbättra valutäläget så, att den ordinarie sedeltäckningen är tillräcklig för sedelutgivningen inom ramen för de stadganden som varit gällande, ansåg

banken det nödvändigt, att tillfälliga åtgärder vidtogs för att höja sedelutgivningsrätten till dess täckningen med säkerhet räcker till. Bankens reglemente ändrades därför så, att sedelutgivningsrätten fastställdes till 700 mmk utöver den ordinarie sedeltäckningen, mot tidigare 500 mmk. På grund av den utelöpande sedelstockens stora säsongvariationer fastställdes vidare det belopp, varmed denna rätt på framställning av bankfullmäktige medelst förordning kan höjas för viss tid, till 150 mmk, mot tidigare 80 mmk. Lagen om temporär ändring av § 6 i reglementet för Finlands Bank stadfästes den 18 november, och den är gällande till utgången av år 1968, varefter § 6 i reglementet för Finlands Bank åter gäller sådan den lydde innan denna lag trädde i kraft. — Lagen ingår som bilaga i slutet av textavdelningen (s. 45).

Direktionen för Finlands Bank föreslog vid ett möte den 13 december, att med anledning av Finlands självständighetsjubileum år 1967 obligationer till ett nominellt värde av 100 mmk, vilkas bokföringsvärde redan helt avskrivits, skulle överföras ur bankens portfölj till en speciell fond. Fonden skulle förvaltas av Finlands Bank, och dess avkastning skulle enligt stadgar, som fastställs av riksdagen, på beslut av bankfullmäktige användas till finansiering av sådana åtgärder, som, samtidigt som de bidrar till att stabilisera penningvärdet, avser att påskynda den ekonomiska tillväxten i landet och att förbättra landets internationella konkurrensförmåga. Bankfullmäktige godkände det framställda förslaget. För överförande av medel för detta ändamål bör riksdagens godkännande inhämtas.

Penninginrättningarna

Affärsbankernas kombinerade balans förändrades under 1966 på följande sätt.

	Förändring, mmk
Kassa	— 0,2
Tillgodohavanden i utlandet, netto	— 47,1
Utlåning till allmänheten	
växlar	+149,8
checkräkningar	+ 57,5
lån	+380,8
Aktier och obligationer	— 17,1
Aktiva	+523,7
Inlåning	
depositioner	+477,1
checkräkningar	— 40,2
Betalningsförmedling, netto	+ 5,5
Inhemska penninginrättningar, netto	— 46,4
Finlands Bank	+185,6
Eget kapital	+ 8,9
Övriga poster, netto	— 66,8
Passiva	+523,7

Affärsbankernas utlåning till allmänheten växte under året med 151 mmk mera än inlåningen. År 1965 hade utlåningsökningen överstigit inlåningsökningen med 37 mmk. Som motvikt till utlåningsökningen reducerades de övriga aktivposterna: tillgodohavandena i utlandet sjönk med 47 mmk och beloppet av aktier och obligationer sänktes med 17 mmk. Bland passiva steg skulden till Finlands Bank med 186 mmk, medan nettoskulden till inhemska penninginrättningar däremot sjönk med 46 mmk.

Nedanstående sammanställning anger förändringarna i den totala inlåningen från allmänheten i samtliga penninginrättningar under 1965 och 1966.

	Förändring från föregående år			
	1965		1966	
	mmk	%	mmk	%
Affärsbankerna	+ 325,8	+ 9,3	+ 436,9	+ 11,4
Sparbankerna	+ 343,1	+ 12,7	+ 405,7	+ 13,3
Andelskassorna	+ 271,9	+ 15,7	+ 291,6	+ 14,5
Postsparbanken	+ 59,4	+ 8,3	+ 90,4	+ 11,7
Handelslagens sparkassar	+ 25,8	+ 7,8	+ 23,5	+ 6,6
Andelskassornas Central Ab ..	+ 2,5	+ 7,9	+ 4,3	+ 12,8
Fastighetsbanken i Finland Ab	+ 0,02	+ 5,1	+ 0,5	+ 109,8
Summa	+ 1 028,5	+ 11,4	+ 1 252,9	+ 12,5

Hela inlåningen växte under redogörelseåret med 224,4 mmk mera än under 1965, och den procentuella årsökningen steg från 11,4 till 12,5 %. Allmänhetens checkräkningar, av vilka största delen finns i affärsbankerna, steg med 6,5 mmk eller 0,8 %, mot att föregående år ha sjunkit med 11,8 mmk eller 1,4 %. Ökningen i de egentliga depositionerna var 1 246,3 mmk eller 13,5 %, mot 1 040,4 mmk eller 12,8 % under 1965. Vid utgången av 1966 belöpte sig de egentliga depositionerna i samtliga penninginrättningar till sammanlagt 10 444,9 mmk.

Strukturellt sett förändrades allmänhetens egentliga depositioner i samma riktning som under de två senaste åren. Depositionerna på de till 100 % indexbundna A-kontona ökades hela året avgjort kraftigare än övriga depositioner. På B-kontona eller de till 50 % indexbundna kontona mottogs fr.o.m. den 1 juni inte längre några nya depositioner, varför beloppet av depositioner på dessa konton sjönk under senare halvåret, allt efter som deras 12 månaders depositionstid löpte ut. A-kontonas andel av de egentliga depositions-kontona steg under årets lopp från 17,3 till 20,9 %. Depositionerna på A- och B-konton uppgick vid årets slut till sammanlagt 21,2 % av de egentliga depositionerna. Samtliga fysiska personers och oskiftade dödsbarns egentliga depositioner var under redogörelseåret skattefria. De egentliga depositionernas fördelning på olika konton var följande.

	Allmänhetens egentliga depositioner		
	31. 12. 1965 mmk	31. 12. 1966 mmk	Förändring %
Indexbundna depositioner	1 670,4	2 216,3	+32,7
på A-konton	1 594,5	2 184,4	+37,0
på B-konton	75,9	31,9	-58,0
Högräntedepositioner	705,8	836,7	+18,5
	Summa	3 053,0	+28,5
Övriga	6 822,4	7 391,9	+ 8,3
	Totalt	10 444,9	+13,5

Nedanstående sammanställning återger förändringarna i utlåningen till allmänheten under 1965 och 1966.

	Förändring från föregående år			
	1965		1966	
	mmk	%	mmk	%
Affärsbankerna	+ 363,1	+ 9,3	+ 588,1	+13,7
Sparbankerna	+ 291,2	+12,6	+ 341,7	+13,1
Andelskassorna	+ 209,9	+11,5	+ 221,3	+10,9
Postsparbanken	+ 108,8	+17,9	+ 67,4	+ 9,4
Andelskassornas Central Ab	+ 81,0	+34,2	+ 19,9	+ 6,3
Hypoteksinrättningarna	+ 70,1	+ 8,4	+ 9,4	+ 1,0
	Summa	+1 124,1	+1 247,8	+11,5

Ökningen i penninginrättningarnas utlåning under 1966 blev absolut sett större än under 1965, medan den relativa ökningen blev ungefär densamma som föregående år.

Räntorna på inlåningen förändrades för de indexbundna kontonas del. Samtidigt som penninginrättningarna upphörde att motta depositioner på B-kontona vid början av juni, höjdes räntan på A-kontona från 2 ½ till 3 %. På de olika kontona tillämpades följande inlåningsräntor.

	1. 1.—31. 5.	1. 6.—31. 12.
Tolv månadersdepositioner (högräntedepositioner)	6	6
Sex månadersdepositioner	4 ½	4 ½
Indexbundna depositioner		
på A-konton	2 ½	3
på B-konton	4	—
Checkräkningar och postgirokonton	0	0

Penninginrättningarnas utlåningsräntor steg något under året. De rediskonterande penninginrättningarna kunde inom vissa gränser debitera upp till 10 %. Det vägda medeltalet av affärsbankernas räntor på krediter

till allmänheten var vid slutet av året 7,46 %, mot 7,40 % ett år tidigare. I sparbankerna och andelskassorna var det vägda medeltalet av utlåningsräntorna något högre än så. Utöver den egentliga räntan uppbars under första halvåret på största delen av penninginrättningarnas utlåning ett indextillägg av i allmänhet $\frac{1}{2}$ % som motvikt till den indexesättning dessa erlagt på de indexbundna depositionerna. Då beloppet av indexgottgörelserna till följd av ökningen i de indexbundna depositionerna och prisstegringarna blev större än under tidigare år, höjdes indextillägget vid utgången av året så, att det i de olika penninginrättningsgrupperna i allmänhet uppgick till 0,75—1,4 %.

Fondmarknaden

Fondmarknaden var under 1966 avgjort mattare än föregående år. Omsättningen på Helsingfors Fondbörs var totalt 29,2 mmk, dvs. 16,1 % mindre än under 1965. Omsättningen av obligationer uppgick till 5,4 mmk eller 2,6 % mera än under 1965. För teckningsrätternas och debenturernas del minskades omsättningen från 5,4 mmk till 2,5 mmk. Omsättningen av aktier minskades med 11,8 % till 21,4 mmk.

Kurserna för bankaktier sjönk liksom under 1965 hela året och stod vid årsskiftet 16,0 % lägre än ett år tidigare. Kurserna för industriaktier steg något i början av året, sjönk därefter ända fram till oktober och steg åter i november—december. Vid utgången av året var kurserna för industriaktier 6,4 % lägre än ett år tidigare. I genomsnitt var 1966 års kurser för bankaktier 12,1 % lägre och för industriaktier 6,7 % lägre än 1965 års motsvarande kurser. Den genomsnittliga nedgången i generalindex för börsaktier var 7,2 %.

Nya aktiebolag grundades under 1966 till ett antal av 1 712, med ett sammanlagt aktiekapital om 256,8 mmk. Aktiekapitalförhöjningar företogs i 644 bolag, och de belöpte sig till totalt 390,5 mmk. Sammanlagt 437 bolag, representerande ett aktiekapital om 69,2 mmk, upplöstes under året. Nettoökningen i antalet aktiebolag var alltså 1 275 och i aktiekapitalssumman 578,1 mmk. Motsvarande siffror för 1965 var 1 192 bolag och 421,7 mmk. Den påtagliga stegringen i aktiekapitalssumman under 1966 berodde tydligen på att stämpelskatten vid aktieemission tillfälligt slopades genom en lagändring i maj. Förändringen är i kraft fram till slutet av 1968.

Statshushållningen

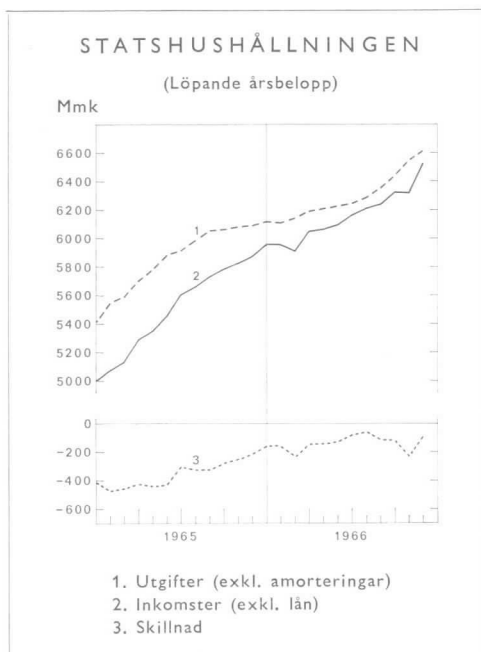
Budgeten för år 1966 gjordes i huvudsak upp enligt tidigare inkomst- och utgiftsgrunder; uppbörderna av vissa acciser accelererades emellertid successivt under första halvåret, vilket beräknades inbringa extra inkomster

om 60 mmk. Den allmänna strävan var att hålla utgiftsökningarna inom ramen för den redan inträffade stegringen i kostnadsnivån. De nya utgifterna bestod i huvudsak av anslag beviljade för vissa långsiktiga utvecklingsprogram, för pedagogisk verksamhet samt för främjande av exporten. Tjänstemannalönerna justerades för första gången i enlighet med 1964 års procedurlag; exklusive utgifterna för den s.k. utgångsnivåjusteringen reserverades för avlöningsarrangemangen och deras följdverkningar 80 mmk. I den ordinarie budgeten upptogs nya lån till ett belopp av 650 mmk eller något mera än det under 1965 lyfta beloppet av långfristiga lån. Budgetens slutsumma var 6 963 mmk. Jämfört med bokslutet för 1965 var uppgången omkring 2 %.

Första kvartalet 1966 slutade med ett underskott på 182 mmk i stats-hushållningen. Försäljningen och amorteringen av skattebetalningsobligationer har härvid antecknats under egentliga lån. Inkomsterna (exklusive lån) var 7 % och utgifterna (exklusive amorteringar) 5 % större än under motsvarande period ett år tidigare. På utgiftssidan koncentrerade sig ökningen till de egentliga utgifterna, framför allt subventionerna, som till följd av kassasvårigheter till stor del hade fått stå över från 1965 till redogörelseåret. Staten upptog under första kvartalet nya inhemska lån till ett belopp av 161 mmk, varav 120 mmk bestod av lån för allmänheten, 25 mmk av lån från Postsparbanken och 16 mmk av lån från övriga källor. I utlandet lyfte staten sammanlagt 21 mmk av varukrediten från Sovjetunionen och av 1964 års väglån från Världsbanken. Amorteringarna var under första kvartalet 38 mmk större än beloppet av lyfta lån.

Sysselsättningsläget blev under 1966 sämre än väntat. Den med statliga arbetsanslag avlönade arbetskraften var under månaderna mars—november större än ett år tidigare. För hela året var ökningen i genomsnitt omkring 3 000 personer. De i sysselsättningsmomenten upptagna anslagen överskreds redan under våren. Vårens andra tilläggsbudget (i den första hade 2 mmk beviljats för Finlands FN-styrka) innehöll därför 30 mmk ytterligare för sysselsättningens upprätthållande. Vidare reserverades i den 10 mmk för utgångsnivåjusteringarna av tjänstemannalönerna och 15 mmk för höjningar av aktiekapitalen i bolag med statlig aktiemajoritet. Utgifterna i denna tilläggsbudget uppgick till allt som allt 175 mmk.

Inkomsterna under hela första halvåret blev 7 % större än ett år tidigare. Avkastningen av accisen på tobak steg med 27 % och av accisen på flytande bränsle med 35 %. Utgifterna steg med endast 4 %; kapitalutgifternas summa var ungefär densamma som under första halvåret 1965. Under januari—juni upptog staten ny långfristig inhemsk kredit till ett belopp av 458 mmk. Lånen för allmänheten uppgick till 380 mmk och lånen från Postsparbanken och andra källor till sammanlagt 78 mmk. Under perioden februari—maj förföll 231 mmk av skattebetalningsobligationerna till amor-

tering, och för att kunna konvertera en del av dessa emitterade staten tre lån med $7\frac{1}{2}\%$ ränta, vilkas sammanlagda belopp var 145 mmk. Av dessa lån såldes emellertid endast 104 mmk till allmänheten. Då även försäljningen av övriga lån för allmänheten mötte svårigheter, måste staten för att förbättra sin kassaställning bjuda ut skattebetalningsobligationer, som löpte med 9% ränta. Dessa såldes till ett belopp av 120 mmk. Om de utländska lånen beaktas, blev nettoupplåningen under första halvåret 31 mmk.

I juli verkställdes en del skattehöjningar. Regeringen föreslog med hänvisning närmast till betalningsbalanssvårigheter att skatten på bilar och motorcyklar skulle höjas

med 50% , medan höjningen av accisen på flytande bränsle åter motiverades med fiskala hänsyn. Vidare beslöt statsrådet höja accisen på tobak. Dessa förändringar hann dock inte öka tillväxttakten under andra halvåret för avkastningen av de ifrågavarande skatterna.

Inkomsternas och utgifternas tillväxttakt steg under tredje kvartalet, så att inkomsterna under januari—september var 8% och utgifterna 7% större än under motsvarande period 1965. Nya lån för allmänheten emitterades inte i detta skede, men staten fick i september från Postsparbanken ett lån på 25 mmk och i juli—september andra lån till ett sammanlagt belopp av 48 mmk. Överskottet i statshushållningen var 34 mmk eller ungefär lika stort som i slutet av juni. Nettoupplåningen hade stigit till 66 mmk.

I de två tilläggsbudgeter som på hösten godkändes beviljades anslag på sammanlagt 282 mmk, varav 74 mmk för sysselsättningens tryggande. Huvudparten av inkomsterna var det lån på 300 mmk, som Finlands Bank i december beviljade staten. Det blev nämligen med året mycket svårt att trygga statens likviditet, och många utgifter måste gång på gång uppskjutas till följande månad. Dessutom måste beloppet av kortfristig kredit under årets lopp nedskäras på grund av stramheten på penningmarknaden; en stor del av de nya lånen i lånemomentet kan i själva verket betraktas som konverterade kortfristiga krediter.

Överskottet i statshushållningen blev under januari—november 22 mmk, vilket ett år tidigare motsvarades av ett underskott på 18 mmk. Inkomsterna steg med 10 %. Bland skatteinkomsterna ökades avkastningen av bränsleaccisen mest eller med 30 %; därefter följde tobaksaccisen med en ökning av 19 % och inkomst- och förmögenhetsskatten med 18 %. Tullinkomsterna och avkastningen av bilskatten sjönk däremot. Utgiftsökningen var 9 %. De egentliga utgifterna steg något snabbare än kapitalutgifterna; ökningen i realinvesteringarna blev endast 4 %. Uppgifterna om årsnivån av inkomsterna och utgifterna (exklusive lån) under december 1965—november 1966 visar, att inkomsterna växte med 12 % till 6 528 och utgifterna med 9 % till 6 616 mmk.

De budgeterade inkomsternas och utgifternas struktur framgår av nedanstående sammanställning.

	1966 Den ordinarie budgeten jämte tilläggsbudgeter	1965 Statens bokslut
Inkomster:	mmk	mmk
Egentliga inkomster	6 290	5 566
Lån, skuldförbindelser m.m. ¹	1 014	1 078
Övriga kapitalinkomster	219	219
Summa	7 523	6 863
Utgifter:		
Egentliga utgifter	5 203	4 571
Amorteringar	531	408
Övriga kapitalutgifter	1 688	1 842
Summa	7 422	6 821

Beloppet av kortfristig skuldsedelkredit o.a. kortfristig kredit sjönk under 1966 från 117 mmk till 62 mmk. Saldot på statens checkräkning i Finlands Bank var alltså rätt lågt fränsett årets sista dag, då det tillfälligt steg till 40 mmk.

Nedan visas statsskulden i sammandrag på basen av en officiell rapport. Siffrorna för 1966 är preliminära. De kortfristiga skulderna och tillgodohavandena i samband med statens kassarörelse ingår inte i sammanställningen.

	31. 12. 1965 mmk	31. 12. 1966 mmk
Egentliga lån	1 040	1 043
Skuldförbindelser till internationella organisationer	135	297
Utländsk skuld	1 175	1 340
Egentliga lån	1 431	1 856
Skattebetalningsobligationer	231	120
Kortfristig kredit	117	62
Ersättningsobligationer och skuldförbindelser ²	203	93
Inhemsk skuld	1 982	2 131
Hela statsskulden	3 157	3 471

¹ Siffran för 1965 innehåller bl.a. lånet för återbäring av omsättningsskatt och de lånearrangemang, som motsvarar höjningarna av medlemsandelarna i de internationella penninginstituten.

² Inklusivt lånet för återbäring av omsättningsskatt.

Av de väglån, som Världsbanken beviljade under 1964 och 1966, lyftes under 1966 inalles 51 mmk, och av varukrediten från Sovjetunionen togs 38 mmk i anspråk. Av 1963 års dollarlån med rörlig ränta, vilket förföll till betalning i november, kunde 16 mmk omsättas för en period av två år. Det omsatta lånets ränta är 7 %.

Staten emitterade i början av november två inhemska lån för allmänheten, av vilka före årets slut 43 mmk såldes. Vidare erhöll staten under november—december 25 mmk från Postsparbanken. Av det tidigare omtalade lånet från Finlands Bank lyftes under redogörelseåret 205 mmk. Det sålda beloppet av nya inhemska lån blev enligt preliminära beräkningar 849 mmk. Hela statsskulden växte under 1966 med närmare 10 %.

Obligationsmarknaden

Under 1966 emitterades sammanlagt 27 obligationslån, av vilka ett, det av Huhtamäkikoncernen (Huhtamäki-yhtymä Oy) i Schweiz emitterade lånet på 4,5 milj. Sfr, lydde på utländskt mynt.

Av de inhemska obligationslånen emitterade staten 18 stycken, vilkas sammanlagda nominella belopp var 680 mmk. Av dessa var 12 stycken avsedda för allmänheten, de övriga för penninginrättningarna eller arbetspensionskassorna. Statsobligationer såldes under året till ett värde av

År 1966 upptagna inhemska obligationslån

	Planerat belopp mmk	Sålt mmk
Statens lån	680	596
Lånet med rörlig ränta	40	38
Lånet med 8 $\frac{1}{4}$ % ränta	40	40
Penninginrättningslånet med 6 $\frac{1}{2}$ % ränta	25	25
Lånet med 7 $\frac{1}{2}$ % ränta	45	45
Lånet med 7 % ränta	20	6
II lånet med 8 $\frac{1}{4}$ % ränta	30	30
Penninginrättningslånet med 8 % ränta	20	20
II lånet med 7 $\frac{1}{2}$ % ränta	50	50
III lånet med 8 $\frac{1}{4}$ % ränta	30	27
Skattebetalningsobligationslånet	120	120
III lånet med 7 $\frac{1}{2}$ % ränta	50	44
II lånet med 7 % ränta	30	28
Arbetspensionskasselånet med rörlig ränta	10	10
Skogsförbättringslånet	20	20
II penninginrättningslånet med 6 $\frac{1}{2}$ % ränta	25	25
Lånet med 7 $\frac{1}{4}$ % ränta	50	17
III lånet med 7 % ränta	50	26
II penninginrättningslånet med 8 % ränta	25	25

Städers lån	10	1
Helsingfors	5	—
Borgå	2	1
Vasa	3	—
Kreditinrättningsans län	60	48
Maa- ja teollisuuskiinteistöpankki Oy	20	19
» » » »	10	9
» » » »	20	10
Fastighetsbanken i Finland Ab	5	5
» » » »	5	5
Summa	750	645

sammanlagt 596 mmk, varav 471 mmk representerade lån avsedda för allmänheten. De under 1966 upptagna inhemska obligationslånen framgår av föregående sammanställning.

Beroende på indexklausulen varierade den nominella räntan på de inhemska obligationslånen från 6 ½ till 8 ¼ %. Räntesatsen för skattebetalningsobligationerna var 9 %. Allt som allt 20 lån bands vid index, samtliga till 50 % vid levnadskostnadsindex. Indexbundna var 12 statslån, städernas samtliga 3 lån och kreditinrättningsans samtliga 5.

III. VALUTAPOLITIKEN OCH BETALNINGSBALANSEN

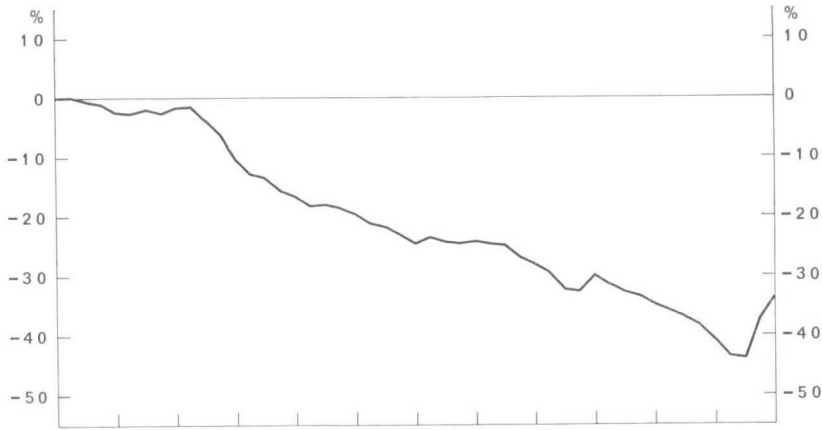
Valutakurserna

Markens internationella grundvärde, parivärdet, enligt § 2, mom. 1 i myntlagen av den 30 mars 1962 ligger till grund för de av Finlands Bank noterade valutakurserna, och det har sedan den 1 januari 1963 varit 0,27771 gram fint guld per mark (112 mark per troy-uns guld).

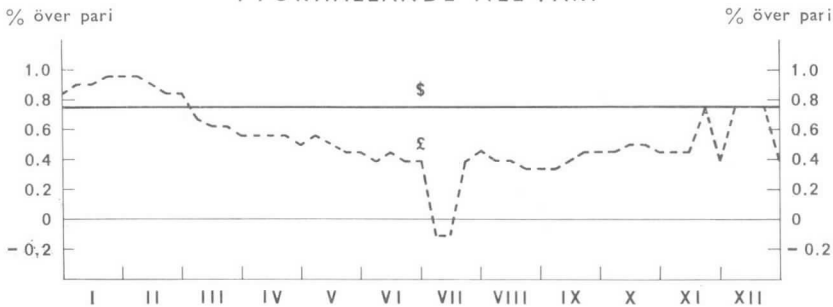
Internationella Valutafondens fördragsartiklar ålägger Fondens medlemmar att hålla sina inbördes valutakurser inom vissa gränser kring parivärdena och de på basen av dessa beräknade parikurserna. Säljkurserna för de konvertibla valutorna noteras i Finland dagligen vid sammankomster mellan valutabankerna och Finlands Bank. De förändrade kurserna träder i kraft, då de har publicerats på Finlands Banks officiella kurslista. Enligt bankens reglemente publiceras kurserna även i Officiella tidningen och uppläses dessutom varje dag i radion, som snabbast kan förmedla dem bl.a. till filialkontoren. För de kurser för konvertibla valutor, som Finlands Bank noterade på sin kurslista, beräknades de största tillåtna avvikelserna från parivärdet enligt samma principer som följdes av de till det Europeiska monetära avtalet (European Monetary Agreement, EMA) anslutna länderna. För dollarn var den största tillåtna avvikelsen sålunda $\frac{3}{4}\%$ på vardera sidan om parivärdet, medan variationsmarginalerna för de övriga föränderliga kurserna bestämdes i enlighet med respektive länders yttersta värden för dollarn. Köpkurserna för dessa valutor beräknades utgående från säljkurserna med hjälp av de fasta maximiavdrag, som fastställts av Finlands Bank. De yttersta värdena för kurserna framgår av sammanställningen på s. 28, där den lägsta köpkursen och den högsta säljkursen för respektive valutor anges.

Dollarkursen höll sig hela redogörelseåret vid den övre marginalkursen, som nåddes i mars 1965, då en stadig nedgång i reserven av konvertibla valutor inleddes. Denna reservens sjunkande tendens fortsatte i något långsammare takt under början av 1966, men betydligt snabbare fr.o.m. mars fram till mitten av december. Därefter steg reserven fram till årsskiftet, vilket delvis var en typisk säsongföreteelse, som berodde på att affärsbankerna sålde sina valutatillgodohavanden till centralbanken.

RESERVEN AV GULD OCH KONVERTIBLA VALUTOR 1966,
PROCENTUELL FÖRÄNDRING SEDAN ÅRETS BÖRJAN

DOLLARN OCH PUNDETS OFFICIELLA SÄLJKURSER 1966
I FÖRHÅLLANDE TILL PARI

Da dollarn höll sig vid den övre marginalkursen, återspeglades fluktuationerna i de internationella valutanoteringarna närmast i markkurserna för pundet och för de viktigaste av de andra västvalutorna. Markkurserna för pundet låg emellertid hela året över pari utom vid mitten av juli, och detta trots att den internationella dollarkursen för pundet sedan början av mars var betydligt under pari. Pundvärdet sjönk kraftigt under våren. I speciellt hög grad berördes det av den i början av maj inledda långvariga sjömansstrejken. Inte ens Bank of Englands stödköp kunde hindra pundet från att i mitten av juli råka in i en direkt kris. På grund av denna höjde Bank of England diskontot från 6% till den traditionella »krisnivån» 7% den 14 juli, och pundets dollarvärde slutade härvid att sjunka.

Vad de andra konvertibla valutorna beträffar, förstärktes kursen för D-marken avsevärt under året, medan kurserna för den franska francen, den kanadensiska dollarn och den belgiska francen försvagades mest.

Genom att dollarkursen höll sig vid den övre marginalkursen, kunde affärsbankerna köpa dollars från Finlands Bank till fast kurs även vid andra tidpunkter än i samband med kursbesluten, och det totala värdet av transaktioner i samband med kursbesluten blev sålunda endast omkring 102 mmk.

Under hela året noterades fasta kurser för valutor bundna av clearingavtal, dvs. för rubel och clearingdollar.

Den största skillnaden mellan Finlands Banks sälj- och köpkurser framgår nedan. I sammanställningen har angetts de länder, med vilka betalningsavtalen är baserade på rubel och clearingdollar.

I tabell 10 återges valutornas parikurser samt bankens officiella sälj- och köpkurser de dagar då förändringar inträffade.

		Officiella säljkurser		Gränsvärden för avista kurser		Maximal skill- nad mellan sälj- och köp- kurs under tiden 1.1.—31.12.66
		31.12.65	31.12.66	Lägsta Köpkurs	Högsta säljkurs	
Föränderliga kurser						
New York	1 \$	3,224	3,224	3,176	3,224	—,015
Montreal	1 Can \$	2,998	2,976	2,9085	3,0120	—,015
London	1 £	9,035	8,995	8,829	9,0920	—,04
Stockholm	100 Skr	62,34	62,35	60,930	62,785	—,32
Oslo	100 Nkr	45,14	45,14	44,110	45,475	—,25
Köpenhamn	100 Dkr	46,83	46,70	45,645	47,015	—,25
Frankfurt a.M.	100 DM	80,60	81,15	78,805	81,210	—,38
Amsterdam	100 Hfl	89,42	89,18	87,070	89,745	—,50
Bryssel	100 Bfr	6,497	6,450	6,3045	6,4970	—,035
Zürich	100 Sfr	74,70	74,56	71,370	75,065	—,42
Paris	100 FF	65,80	65,20	63,850	65,800	—,33
Rom	100 Lit	—,5163	—,5165	—,50450	—,51960	—,003
Wien	100 Sch	12,48	12,48	12,120	12,500	—,08
Lissabon	100 Esc	11,27	11,22	10,920	11,345	—,08
Reykjavik	100 Ikr	7,50	7,50	—	—	—,07
Madrid	100 Ptas	5,42	5,40	5,2500	5,4200	—,10

Fasta kurser

Moskva, clearing	1 Rub	3,5667	3,5667	—	—	—,0222 ¹
Bukarest, Peking						
Clearingdollar	1 cl-\$	3,21	3,21	—	—	—,02 ¹

Ankara (t.o.m. 30. 9.),
Aten (t.o.m. 31. 7.),
Berlin, Bogotå, Buda-
pest, Prag, Sofia och
Warszawa

¹ Fast.

Den utländska betalningsrörelsen

Vid utgången av 1966 hade Finland bilaterala avtal, vilka förutsätter transaktioner över clearingkonto, med åtta östblocksländer (Bulgarien, Kina, Polen, Rumänien, Sovjetunionen, Tjeckoslovakien, Tyska Demokratiska Republiken och Ungern) samt med ett av Internationella Valutafondens medlemsländer (Colombia). Genom notväxling den 3 december förlängdes avtalet med Colombia till slutet av 1967. Avtalet med Grekland löpte ut under 1966 och förnyades inte, varför transaktionerna mellan Finland och Grekland från ingången av augusti skedde i konvertibla valutor.

Till följd av landets betalningsbalanssvårigheter ansåg Finlands Bank det inte möjligt att under redogörelseåret fortsätta liberaliseringen av de av banken tillämpade valutareglingsbestämmelserna. Å andra sidan ansågs det emellertid inte ändamålsenligt att i avgörande grad skärpa bestämmelserna om användning av valuta, då de åtgärder, som regeringen och Finlands Bank vidtog för att stärka betalningsbalansen, till väsentlig del bestod av indirekta ingrepp och syftade till att minska underskottet i betalningsbalansen utan att kvantitativ importreglering behövde tillgripas eller de s.k. osynliga transaktionernas liberaliseringsgrad i högre grad minskas. I fråga om såväl den kvantitativa importregleringen som de osynliga transaktionerna har Finland förbundit sig att iaktta de förpliktelser, som uppställs av FINEFTA-överenskommelsen. Vederbörande bestämmelser i artikel 5 och bilaga III i överenskommelsen var under redogörelseåret föremål för EFTAs granskning. Avsikten med denna granskning var att konstatera, i vilken mån Finlands valutareglering till sin liberaliseringsgrad avviker från den miniminivå Eftaländerna sinsemellan tillämpar. Slutförandet av granskningen uppsköts till efter årsskiftet.

Under 1966 företogs i bankens valutareglingsbestämmelser sålunda endast smärre förändringar, bland vilka följande kan nämnas.

De bestämmelser som Finlands Bank givit redan år 1962 om att betalningarna för vissa varaktiga konsumtionsvaror bör erläggas till den utländska försäljaren (eller motsvarande belopp deponeras i Finlands Bank) före förtullningen eller före varans uppläggande på allmänt tullupplag eller enskilt tullnederlag, skärptes den 2 december 1966. Samtidigt som förteckningen över varorna något utvidgades, utsträcktes bestämmelserna till att även gälla varans uppläggande i frihamn eller insättande i frilager, ifall det inte är fråga om transitogods avsett för annat land. Denna förändring syftade till att dämpa importen av framför allt personbilar genom att, även då bilarna uppläggs i frihamn eller insätts i frilager, hindra importören från att utnyttja utländsk handelskredit.

Finlands Bank fattade den 30 december 1966 ett beslut, varigenom finländska utlandsresenärers rätt att i Finland köpa s. k. resetjänster (utöver

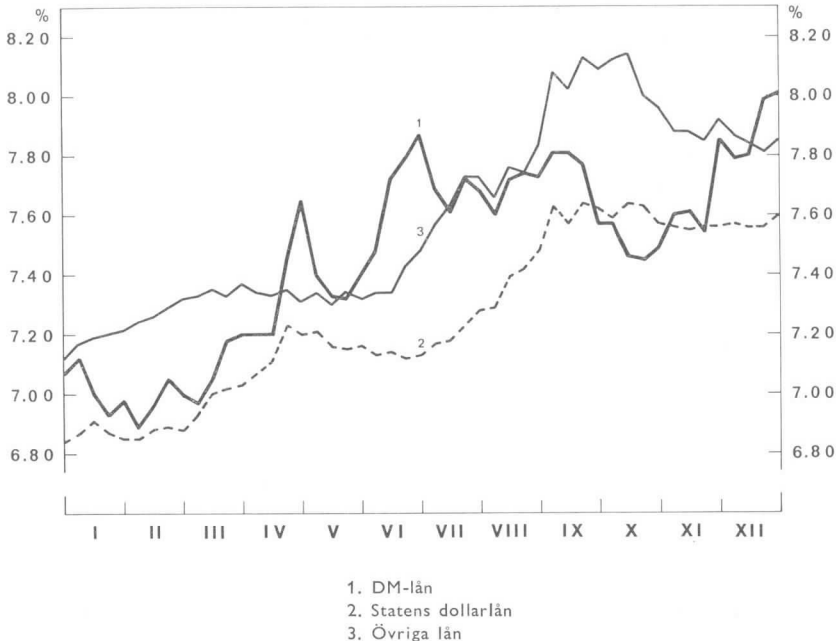
de egentliga transportkostnaderna) begränsades till 400 mark per person och resa, om resan gäller endast de skandinaviska länderna, och till 800 mark om resan sker till annat land. Försäljningen av dessa resetjänster hade hittills varit obegränsad. Om resetjänsternas värde överskrider de nämnda beloppen, bör den överskjutande delen avdras från det maximibelopp resevaluta som får säljas åt den resande. Detta belopp bibehölls oförändrat. De nya bestämmelserna trädde i kraft den 1 januari 1967 och tillämpades på resor som började den 15 januari eller senare.

Utvecklingen av bytesbalansen och av kapitalrörelserna

Bankens valutapolitik präglades under redogörelseåret alltså av att landets betalningsbalans fortsatte att försvagas. Trots de åtgärder, som regeringen och Finlands Bank vidtog för att stärka betalningsbalansen, blev underskottet i handelsbalansen 758 mmk för 1966 eller ännu större än för 1965, då det var 745 mmk. Överskottet i tjänstebalansen sjönk från föregående års 138 mmk till 125 mmk. Underskottet i bytesbalansen blev 633 mmk för redogörelseåret, medan det för 1965 hade varit 607 mmk. Det kan emellertid noteras, att en del speciella omständigheter speciellt mot slutet av året (bl.a. en avsevärd ökning av oljeimporten) bidrog till att underskottet i handelsbalansen steg. Sålunda berodde ökningen av underskottet faktiskt på att handelsbalansen med östblocksländerna försvagades, medan handelsbalansen med väst däremot förbättrades med 145 mmk. Emedan handeln med östblocksländerna har avpassats så, att den skall balansera inom en relativt kort tidrymd, består det viktigaste problemet för betalningsbalanspolitiken i att nedbringa underskottet i den västhandel, som sker i konvertibla valutor, så att det når en nivå, som någotsånär motsvarar möjligheterna till import av långfristigt utländskt kapital vid varje enskild tidpunkt.

Till följd av åtstramningen på den internationella kapitalmarknaden hade emellertid Finlands upplåningsmöjligheter redan under 1965 avsevärt minskats jämfört med 1964 års nivå, som var den högsta efter kriget. Stramheten på den utländska kapitalmarknaden fortfor under redogörelseåret ända fram mot hösten. Tack vare den relativt gynnsamma utvecklingen under slutet av året steg emellertid det under redogörelseåret lyfta beloppet av långfristiga utländska lån till 518 mmk eller 84 mmk mera än motsvarande summa för 1965. Beloppet av amorteringar på gamla lån sjönk något eller från 273 mmk till 271 mmk. Finlands långfristiga utländska skuld växte sålunda under redogörelseåret med 247 mmk, medan motsvarande ökning för 1965 hade varit 161 mmk. Totalsumman för den långfristiga skulden var vid redogörelseårets utgång 2 695 mmk.

EFFEKTIV RÄNTA FÖR FINLANDS UTLÄNDSKA OBLIGATIONS LÅN
BERÄKNAD ENLIGT BÖRSNOTERINGARNA

Till följd av det strama marknadsläget saknades förutsättningar för nya finländska obligationsemissioner på de internationella marknaderna så gott som helt. Det visade sig ogörligt att emittera ett enda statslån på antagbara villkor, och det enda finländska obligationslån som emitterades i utlandet var Huhtamäkikoncernens lån på 4,5 miljoner schweiziska francs, vilket såldes genom förmedling av ett schweiziskt bankkonsortium.

Stramheten på den utländska kapitalmarknaden och försämringen av upplåningsmöjligheterna återspeglades tydligt i kursutvecklingen för Finlands utländska obligationslån på de internationella börserna. Denna utveckling illustreras i ovanstående figur, som visar den effektiva ränteavkastningen för de olika typerna av lån, beräknad för hela den återstående låneperioden på basen av noterade kurser. Noteringarna hade i allmänhet en nedåtgående tendens under hela året, och den effektiva medelavkastningen från samtliga i utlandet noterade lån steg sålunda. Kursutvecklingen för statens dollarlån var relativt jämn, medan däremot noteringarna speciellt för DM-lånen fluktuerade kraftigt.

Tyngdpunkten för upplåningen flyttades till följd av det svaga läget på obligationsmarknaden till andra former av långfristig upplåning. Speciellt kraftigt ökades s.k. finanskrediter från utländska banker och andra finansinstitut. Dessa krediter upptogs närmast av finländska penninginrättningar och företag; lånetiden var för dem betydligt kortare än för obligationslånen (för det mesta 3—5 år), och de var inte förbundna med några bestämda varuleveranser (även om en del av detta slags krediter består av lån, som utländska företag beviljat sina finländska dotterbolag antingen direkt eller genom förmedling av banker). Beloppet av nya finanskrediter blev för 1966 nästan tre gånger så stort som ett år tidigare, och dylika krediter lyftes till ett värde av sammanlagt 271 mmk. Av lånen från Världsbanken lyftes något mera än under 1965, dvs. 78 mmk. Största delen av detta belopp härrörde emellertid från krediter, som beviljats under tidigare år. Under redogörelseåret beviljade Världsbanken finska staten ett nytt lån, 20 miljoner dollar. Lånet upptogs för finansieringen av tre väg- och brobyggnadsprojekt. Det löper med en ränta av 6 % och återbetalningstiden är 15 år.¹

Följande sammanställning visar Finlands långfristiga skuld i slutet av 1965 och 1966 fördelad enligt lånekategorier, de under redogörelseåret lyfta och återbetalda beloppen samt skuldens nettoförändring.

Finlands långfristiga utländska skuld fördelad enligt lånekategorier

	mmk				
	31. 12. 1965	Lyft 1966	Amorteringar 1966	31. 12. 1966	Netto- föränd- ring
Krediter från utländska rege- ringar	735	42	70	707	—28
Sovjetunionen	265	38	39	264	— 1
Sverige	238	—	12	226	—12
Förenata staterna	233	4	19	218	—15
Krediter från internationella penninginstitut	367	78	29	416	+ 49
Obligationslån	547	3	6	544	— 3
Övriga finansieringskrediter ..	478	271	64	685	+ 27
Varukrediter	321	124	102	343	+ 22
Summa	2 448	518	271	2 695	+247

I egenskap av valutaregleringsmyndighet har Finlands Bank alltjämt övervakat upplåningen i utlandet. Banken har i allmänhet försökt begränsa den kortfristiga utländska upplåningen, då denna är ägnad att öka efterfrågan på importvaror och då det av återbetalningen av krediterna orsakade trycket på valutareserven koncentreras till en ytterst kort period. Vad den långfristiga upplåningen beträffar, har banken vid beviljande av låne-

¹ En mera detaljerad redovisning för lånen från Världsbanken och deras utelöpande belopp finns i sammanställningen på s. 42.

tillstånd framför allt fäst avseende vid att lånevillkoren är skäliga och att lånets användning i hemlandet är i samklang med bankens penning- och valutapolitik. Banken har ställt sig speciellt avvisande mot sådana låneprojekt, som direkt eller indirekt finansierar importen av konsumtionsvaror.

Valutaläget

Även om den något utvidgade användningen av importkrediter och de erhållna exportförskotten underlättade finansieringen av underskottet i bytesbalansen, måste man emellertid täcka största delen av underskottet genom minskning av Finlands Banks valutareserv och genom ökning av de andra valutainnehavarnas kortfristiga utländska nettoskuld. Såsom nedan framgår, försvagades landets valutaställning som helhet med 355 mmk under 1966; nettoreserven sjönk från 662 mmk vid utgången av 1965 till 307 mmk. Den fritt disponibla delen av reserven — guld, Finlands guldtranch i Internationella Valutafonden och de konvertibla valutorna — reducerades med 312 mmk, medan nettominskningen för de bundna valutornas del var 43 mmk. I det sistnämnda beloppet ingår bl.a. en delbetalning i konvertibla valutor av en finländsk fordran, som uppstått inom ramen för det gamla clearingavtalet med Brasilien.

Följande sammanställning visar förändringarna dels i Finlands Banks, dels i de andra valutainnehavarnas (främst valutabankernas och statens) valutaställning med uppdelning på de olika slagen av valuta.

	Reserven 31. 12. 1965			Reserven 31. 12. 1966			Förändring		
	Fin-lands Bank	Övriga	Summa	Fin-lands Bank	Övriga	Summa	Fin-lands Bank	Övriga	Summa
Guld	267	—	267	144	—	144	—123	—	—123
Guldtranchen i Internationella Valutafonden	46	—	46	100	—	100	+ 54	—	+ 54
Konvertibla valutor . . .	483	—155	328	274	—189	85	—209	—34	—243
Summa	796	—155	641	518	—189	329	—278	—34	—312
Bundna valutor	20	1	21	— 23	1	— 22	— 43	—	— 43
Totalt	816	—154	662	495	—188	307	—321	—34	—355

Finlands Banks guld- och valutareserv sjönk under 1966 med ett nettobelopp av 321 mmk eller omkring 40 %. Om man beaktar guldbeloppet av höjningen av kvoten i Internationella Valutafonden, vilket endast ledde till att reservens sammansättning ändrades, minskades bankens guldkassa med 69 mmk beroende på att banken måste skaffa konvertibla valutor för att upprätthålla sin normala likviditet.¹ Det oakttat reducerades reserven av konvertibla valutor med 209 mmk.

¹ En liten del av dessa 69 miljoner användes emellertid till guldförsäljning i hemlandet för konstindustrin och annan industris behov.

Under redogörelseårets lopp sjönk guldets andel av bankens hela reserv från 33 till 29 %. Emedan nettotillgodohavandet i konvertibla valutor under årets lopp övergick i en nettoskuld, växte de övriga, fritt disponibla valuta-tillgodohavandenas andel av reserven från 64 till 78 %.

Valutabankernas nettoskuld till utlandet hade under 1965 stigit kraftigt eller fördubblat sitt belopp. Under 1966 försökte Finlands Bank emellertid ännu strängare än förr att begränsa speciellt den kortfristiga utländska upplåning, som skedde i form av s.k. eurodepositioner; målet för denna strävan var dels att hindra att landets kortfristiga utländska skuld alltför mycket steg, dels att dämpa ökningen i valutabankernas inhemska utlåning. Valutabankernas nettoskuld till utlandet steg därför under redogörelseåret med endast 34 mmk.

IV. BANKENS BALANSER

Detaljerade uppgifter om bankens balanser ingår i årsbokens tabellavdelning. I föreliggande kapitel ges en del kompletterande upplysningar om balansernas innehåll och utveckling.

Utländska konton

	31. 12. 1965 mmk	31. 12. 1966 mmk	Förändring mmk
Guld	267,5	143,9	—123,6
Guldtranchen i Internationella Valutafonden	45,6	100,0	+ 54,4
Utländska valutor	547,8	312,0	—235,8
Utländska växlar	54,7	56,4	+ 1,7
Utländska obligationer	29,1	24,9	— 4,2
Aktiva	944,7	637,2	—307,5
Utländska valutakonton	44,8	61,2	+ 16,4
Utländska markkonton	10,9	16,2	+ 5,3
Tidsbundna utländska förbindelser	45,6	84,6	+ 39,0
Passiva	101,3	162,0	+ 60,7
Nettotillgodohavanden i utlandet	843,4	475,2	—368,2

Bankens guld-kassa reducerades under redogörelseåret med 123,6 mmk. Nedgången berodde till en del på att 54,4 mmk av höjningen av Finlands kvot i Internationella Valutafonden erlades i guld. »Guldtranchen i Internationella Valutafonden» i bankens balans steg med motsvarande belopp, 54,4 mmk. Om denna åtgärd frånses, reducerades bankens guld-kassa med 69,2 mmk. Guld-et användes närmast för inköp av konvertibla valutor. Att utländska obligationer minskades med 4,2 mmk, berodde på att banken överförde medel, som lösgjordes från förfallna obligationer, till den egentliga valutareserven. Bankens långfristigare skulder växte med ett nettobelopp av 39 mmk, vilket visade sig i en ökning av tidsbundna utländska förbindelser.

Finlands Banks guld- och valutareserv erhålls genom att skulderna på utländska valutakonton avdras från summan av guld, guldtranch och utländska valutor. Dess bokföringsvärde vid slutet av 1966 var 495 mmk. Reserven sjönk under året med 321 mmk. Tabell 2 belyser mera ingående reservens sammansättning och däri inträffade förändringar.

Statens konton

	31. 12. 1965 mmk	31. 12. 1966 mmk	Förändring mmk
Aktiva: IBRD-växel	—	11,5	+ 11,5
Checkräkning	1,1	39,8	+ 38,7
Kontot för exportavgifter	1,1	1,1	—
Passiva	2,2	40,9	+ 38,7
Statens nettotillgodohavande	2,2	29,4	+ 27,2

I samband med höjningen av medlemsandelen i Världsbanken i mars överförde Finlands Bank 16,5 mmk till Världsbankens konto och fick av staten en växel på motsvarande belopp. Staten avkortade i juli denna skuld med 5,0 mmk. Växeln är i balansen bokförd bland »övriga fordringar». Statens exportavgiftskonto, som finns i balansen bland »tidsbundna inhemska förbindelser», förblev oförändrat. I sammanställningen ingår inte bankens innehav av de statliga obligationer, som banken har köpt av penninginrättningarna eller direkt av staten. Jämställda med dessa är även de innehavareskuldsedlar, som banken erhållit i stället för lånet till staten på 300 mmk. Banken kan fritt sälja dessa skuldsedlar, som vid slutet av året fanns i dess ägo till ett belopp av 205 mmk, motsvarande hela det dittills lyfta beloppet av lånet.

Bankernas konton

	31. 12. 1965 mmk	31. 12. 1966 mmk	Förändring mmk
Rediskonterade växlar	640,6	915,2	+ 274,6
Mortgage Bank of Finland Oy	—	1,3	+ 1,3
Aktiva	640,6	916,5	+ 275,9
Postsparbankens checkräkning	8,3	17,3	+ 9,0
Privata penninginrättningars checkräkningar	11,9	13,8	+ 1,9
Mortgage Bank of Finland Oy	0,2	—	— 0,2
Passiva	20,4	31,1	+ 10,7
Bankernas nettoskuld	620,2	885,4	+ 265,2

Veckomedeltalet av penninginrättningarnas rediskontering var under redogörelseåret 724 mmk, dvs. 152 mmk högre än föregående år. Grundräntan för rediskontering var 7 % och tilläggsräntan för överskridning av rediskonteringskvoten högst 4 %. Fr.o.m. den 1 januari t.o.m. den 31 oktober tillämpades emellertid en ränta på 6 % för de penninginrättningar, som hade hållit sin kreditgivning inom de av Finlands Bank fastställda gränserna. Dessa penninginrättningar återfick dessutom tilläggsräntorna på rediskonteringen för tiden november 1965—april 1966.

Det i sammanställningen upptagna kontot för Mortgage Bank of Finland Oy ingår i balansen i »övriga avistaförbindelser». De obligationer, som Finlands Bank på terminsvillkor köpt av de rediskonterande bankerna, ingår inte i den ovanstående sammanställningen.

Företagens konton

	31. 12. 1965 mmk	31. 12. 1966 mmk	Förändring mmk
Växlar i mark	26,0	112,2	+ 86,2
Checkräkningar	1,9	2,1	+ 0,2
Växlar i utländskt mynt	45,5	36,3	— 9,2
Övriga fordringar	74,5	113,2	+ 38,7
Aktiva	147,9	263,8	+115,9
Checkräkningar	1,2	2,8	+ 1,6
Övriga kortfristiga skulder	0,7	10,3	+ 9,6
Tidsbundna inhemska förbindelser	10,5	40,6	+ 30,1
Passiva	12,4	53,7	+ 41,3
Nettoutlåning till företag	135,5	210,1	+ 74,6

En stor del av ökningen i krediterna till företag mot växlar i mark berodde på nyexportkrediterna, vilka under 1966 beviljades för första gången. Dessa krediter, vilka förmedlades vidare av affärsbankerna och Andelskassornas Central Ab, belöpte sig vid slutet av året till 29,2 mmk. Beloppet av krediter beviljade för spannmålshandeln steg från 25,4 mmk till 28,0 mmk. Ökningen av växlar i mark berodde till största delen på att övriga kundkrediter ökades. Växlarna i utländskt mynt utgör täckning för de krediter, som erhållits från Världsbanken och av Finlands Bank förmedlats vidare; dessa växlar minskades alltjämt på grund av amorteringar. Ökningen i »övriga fordringar» bland företagens konton berodde till en del på de medellånga leveranskrediterna till metallindustrin, vilkas belopp ökades med 17,9 mmk. Av ökningen i »tidsbundna inhemska förbindelser» berodde 4,7 mmk på gruvindustrins investeringsdepositioner och 9,2 mmk på de investeringsdepositioner, som vid ingången av 1966 överfördes från statskontoret till banken, och räntorna på dessa.

Övriga konton

Bankens innehav av inhemska obligationer växte under året från 36,9 mmk till 284,8 mmk. Största delen av ökningen berodde på de skuldsedlar, som banken erhöll i stället för det ovan nämnda lånet till staten. Posten metallmynt under »övriga tillgångar» i balansen avser mynt i bankens kassa.

De utelöpande mynten, vilka inte kommer till synes i bankens balans, ökades under året från 67,9 mmk till 79,9 mmk. Myntcirkulationens utveckling och sammansättning belyses i tabellerna 7 och 9.

Bankens synliga egna medel exklusive redogörelseårets vinst utgjorde enligt bokslutet 412,6 mmk, dvs. 14,7 mmk mera än vid föregående årsskifte. Denna ökning med 14,7 mmk uppstod i reservfonden, till vilken hälften av vinsten för 1965 överfördes. Värderingsräkningarna ökades från 165,1 mmk till 266,9 mmk.

Bankens resultaträkning återges i tabell 3. Intäkterna blev 53,2 mmk, dvs. 6,6 mmk större än under 1965. Räntorna på inhemsk utlåning ökades med 10,4 mmk, men räntorna på konton i utlandet minskades däremot med 3,5 mmk, främst till följd av nedgången i valutatillgodohavandena. Kostnaderna blev 19,3 mmk, dvs. 1,9 mmk större än föregående år. Räntorna på investeringsdepositioner, som inte alls fanns ett år tidigare, orsakade den största ökningen i kostnaderna.

Bankens vinst belöpte sig till 33,9 mmk. Hälften av vinsten har enligt bankens reglemente överförts till reservfonden. Om användningen av den andra hälften beslutar riksdagen.

V. FINLANDS RELATIONER TILL INTERNATIONELLA PENNINGINSTITUT

Finlands Bank har hand om förbindelserna med Internationella Valutafonden, Världsbanken (Internationella Återuppbyggnadsbanken), Internationella Finansieringsbolaget och Internationella Utvecklingsfonden, i vilka Finland är medlem, ävensom med Internationella Regleringsbanken, i vilken Finlands Bank själv är aktieägare. Dessutom anslöt sig Finland som medlem till den under redogörelseåret grundade Asiatiska Utvecklingsbanken.

Internationella Valutafonden (IMF)

Internationella Valutafondens (International Monetary Fund) förvaltningsråd godkände den 31 mars 1965 det förslag Fondens direktion hade gjort om höjning av kvoterna, och en allmän höjning av samtliga medlemsländers kvoter med 25 % och dessutom en specialhöjning av 16 medlemsländers kvoter företogs. Finland deltog i båda höjningarna, vilka trädde i kraft den 21 mars 1966. Finlands kvot steg därför från tidigare 57 miljoner dollar till 125 miljoner dollar, varav 43 miljoner dollar motsvarade specialhöjningen och 25 miljoner dollar den allmänna höjningen. Enligt statsrådets beslut av den 9 september 1965 erläggs av denna höjning av kvoten med 68 miljoner dollar, motsvarande 217 600 000 mark, 25 % eller 54 400 000 mark i guld, 1 % eller 2 176 000 mark i mark på Fondens konto i Finlands Bank och 74 % eller 161 024 000 mark i form av räntefria, icke-transferabla och vid anfordran betalbara statliga skuldsedlar.

Finlands Bank erlade guldbeloppet av höjningen ur sin egen guldkassa. På basen av ett riksdagsbeslut lämnade statsrådet å statens vägnar förbindelse dels om att rätten att utnyttja Finlands guldtranch i Internationella Valutafonden tillkommer direktionen för Finlands Bank, som enligt prövning fattar beslut härom liksom om användningen av bankens övriga utländska valutatillgodohavanden, dels om att staten till Finlands Bank återbetalar guldtranchen — vars nominella belopp, sedan kvoten höjts, enligt nuvarande parikurs är 100 mmk — ifall Finlands medlemskap i Fonden upphör och Fonden på grund härav till staten återbetalar Finlands insatser eller ifall

erläggandet till Fonden av Finlands guldtranch av någon annan anledning vållar Finlands Bank förlust.

Vid utgången av 1966 motsvarade Finlands insats i Fonden 0,61 % av de 105 medlemsländernas sammanlagda insats, vilken uppgick till 20,5 miljarder dollar.

Medlemsstaterna deltar inte i finansieringen av Fondens årliga budget, utan denna finansieras med Fondens löpande inkomster.

Artikel XIV i avtalet om Internationella Valutafonden (Fördr.ser. 3/1948) förutsätter, att Finland årligen konsulterar med Fonden om fortsatt tillämpning av valutaregleringsbestämmelser. Konsultationerna hölls i Helsingfors under tiden 28 februari — 10 mars 1966. Fondens direktion godkände genom sitt beslut av den 6 juni 1966 de av Finland tillämpade valutarestriktionerna.

Fondens förvaltningsråd höll sitt årsmöte i Washington under tiden 26 — 30 september. Finland representerades där av ordföranden i Finlands Banks direktion, filosofie doktor KLAUS WARIS. Som suppleant fungerade direktören i Finlands Bank JOUKO J. VOUTILAINEN. Såsom delegationens rådgivare deltog i årsmötet dessutom Finlands ambassadör i Washington OLAVI MUNKKI och legationsrådet PENTTI UUSIVIRTA.

Frågan om hur den internationella likviditeten kunde förbättras och extra reserver skapas har under det gångna året varit föremål för diskussion inom såväl Internationella Valutafonden som »Tiostatsgruppen».¹ Diskussionerna har närmast gällt nödvändigheten av extra reserver samt de tekniska arrangemangen för dylika reserver.

Som av de fem nordiska länderna vald ordinarie ledamot i Fondens direktion fungerade under redogörelseåret t.o.m. den 31 oktober KURT EKLÖF från Sverige och som suppleant OTTO SCHELIN från Danmark. För den nya tvåårsperiod, som inleddes den 1 november, valdes till ordinarie ledamot TORBEN FRUIS från Danmark; som suppleant fungerar sekreteraren vid Finlands Bank, diplomekonomen JORMA ARANKO från Finland.

Världsbanken (Internationella Återuppbyggnadsbanken, IBRD)

Specialhöjningen av Finlands kvot i Internationella Valutafonden förutsatte, att Finland höjer sin medlemsandel även i Världsbanken i motsvarande mån. Sedan riksdagen den 14 maj 1965 i samband med propositionen angående 1965 års andra tilläggsbudget hade godkänt förslaget om höjningen av medlemsandelen i Världsbanken, beslöt statsrådet den 9 september samma år att höja Finlands aktieinnehav på de villkor, som fastslogs i den av Världsbankens förvaltningsråd avgivna resolutionen. I enlighet härmed tecknade staten den 25 oktober 1965 nya aktier i Världs-

¹ Detta förhandlingsorgan består av representanter för Belgien, England, Frankrike, Förbundsrepubliken Tyskland, Förenta staterna, Holland, Italien, Japan, Kanada och Sverige.

banken till ett värde av 57,3 miljoner dollar, varigenom det totala beloppet av Finlands medlemsandel blev 133,3 miljoner dollar. Höjningen av aktieinnehavet trädde emellertid i kraft först den 21 mars 1966, då den majoritet, som krävs för att höjningar av kvoterna i Internationella Valutafonden skall träda i kraft, hade nåtts. Staten erlade då 1 % av höjningen eller 1 833 600 mark i dollar till Världsbanken. Dessutom erlades 9 % eller 16 502 400 mark i mark på Världsbankens konto i Finlands Bank. Finlands Bank gottskrev Världsbanken denna summa på av riksdagen godkänt sätt och fick i gengäld av staten en räntefri skuldsedel på motsvarande belopp. Det återstående beloppet av aktiernas pris, 165 024 000 mark, behöver tillsvidare inte ställas till förfogande utan tjänar till att bredda garantibasen för Världsbankens förpliktelser.

Med den del av höjningen som erlagts i mark, 16,5 mmk, kan Världsbanken obegränsat finansiera leveranser, som inom ramen för lån till de övriga medlemsländerna sker från Finland. Världsbanken kan även med stöd av ett statsrådsbeslut av den 26 maj 1966 överföra 5 mmk av dessa tillgångar i konvertibla valutor under 1966 och därefter 3,2 mmk årligen. Den av staten utfärdade skuldsedeln till Finlands Bank, vilken av statskontoret avkortas efter hand som dessa tillgångar utnyttjas, belöpte sig vid redogörelseårets slut till 11,5 mmk, och den kommer att ha amorterats senast år 1970.

Finlands medlemsandel i Världsbanken motsvarade vid redogörelseårets utgång 0,59 % av bankens hela kapital, vilket uppgick till 22,6 miljarder dollar. Världsbanken hade vid årets utgång 105 medlemmar. I likhet med Internationella Valutafonden finansierar Världsbanken sin årsbudget utan bidrag från medlemsstaterna, och förvaltningskostnaderna täcks med löpande inkomster.

Under redogörelseåret erhöll Finland sitt trettonde lån från Världsbanken, 20 miljoner dollar eller 64 mmk. Lånet upptogs för utvecklandet av Finlands vägnät, och det var det andra väglån som Världsbanken beviljade Finland. Låneansökan inlämnades redan under 1965. De definitiva underhandlingarna slutfördes under redogörelseåret, och låneavtalet undertecknades i Washington den 27 april av finska statens representant, ambassadör OLAVI MUNKKI och av Världsbankens representant, bankens vicepresident J. BURKE KNAPP.

Det sammanlagda beloppet av de tretton lån Finland fram till slutet av 1966 hade erhållit från Världsbanken utgör 221 779 464 dollar, vilket enligt gällande parivärde motsvarar 709 694 285 mark. Världsbankens lån utnyttjas efter hand som de berörda investeringarna genomförs, varför en del av de senast beviljade lånen fortfarande icke lyfts.

Följande sammanställning innehåller vissa uppgifter om de lån, som Finland har erhållit från Världsbanken.

Erhållet	Nominellt belopp \$	Ränta %	Lånetid år	Amortering fram till 31. 12. 1966 \$	Utelöpande belopp 31. 12. 1966 \$	Olyft 31. 12. 1966 \$
1. 8. 1949	12 500 000	4	15	12 500 000	—	—
17. 10. 1949	2 300 000	3	2	2 300 000 ¹	—	—
30. 4. 1952	20 000 000	4 $\frac{3}{4}$	18	14 007 000	5 993 000	—
13. 11. 1952	3 479 464	4 $\frac{3}{4}$	18	2 436 398 ²	1 043 066	—
24. 3. 1955	12 000 000	4 $\frac{5}{8}$	15	7 923 000	4 077 000	—
22. 5. 1956	15 000 000	4 $\frac{3}{4}$	20	5 365 000	9 635 000	—
16. 3. 1959	37 000 000	5 $\frac{3}{4}$	15	10 427 000	26 573 000	—
9. 8. 1961	25 000 000	5 $\frac{3}{4}$	15	3 081 000	21 919 000	—
15. 8. 1962	25 000 000	5 $\frac{3}{4}$	20	900 000	24 100 000	—
18. 9. 1963	7 000 000	5 $\frac{1}{2}$ —6	12, 5	322 125	6 546 717	131 158
10. 7. 1964	28 500 000	5 $\frac{1}{2}$	15	—	20 669 657	7 830 343
30. 6. 1965	14 000 000	5 $\frac{1}{2}$	17	56 000	5 388 577	8 555 423
27. 4. 1966	20 000 000	6	15	—	3 059 233	16 940 767
	221 779 464			59 317 523	129 004 250	33 457 691

Världsbankens förvaltningsråd höll sitt årsmöte i Washington samtidigt som Internationella Valutafondens förvaltningsråd. Finland representerades vid årsmötet av finansminister MAUNO KOIVISTO; suppleant var kanslichef ESKO REKOLA. Såsom delegationens rådgivare fungerade Finlands ambassadör i Förenta staterna OLAVI MUNKKI och direktören i Finlands Bank JOUKO J. VOUTILAINEN.

Som av de fem nordiska länderna vald ordinarie ledamot i Världsbankens direktion fungerade under redogörelseåret t.o.m. den 31 oktober VILHJÁLMUR THÓR från Island och som suppleant ODD HØKEDAL från Norge. För den nya tvåårsperiod, som inleddes den 1 november, valdes KARL SKJERDAL från Norge till ordinarie ledamot i direktionen, och han kallade VILHJÁLMUR THÓR från Island till sin suppleant.

Internationella Finansieringsbolaget (IFC)

Finlands medlemsandel i Internationella Finansieringsbolaget (International Finance Corporation) utgör 421 000 US-dollar, motsvarande 1 347 000 mark enligt gällande parivärde. Beloppet erlades i sin helhet under grundläggningsåret 1956, då Finland anslöt sig till bolaget. Finansieringsbolagets grundfond uppgår till 99,9 miljoner dollar. Finansieringsbolaget, som verkar i anslutning till Världsbanken, hade vid redogörelseårets utgång 83 medlemmar. I bolagets styrelse respektive direktion representerades Finland ex officio av samma personer som i Världsbankens motsvarande organ.

¹ Härav annulleringar \$ 197 869. — ² Härav annulleringar \$ 1 416.

Finansieringsbolagets syfte är att utan garanti av vederbörande medlemsland placera sina medel i privata företag och »utvecklingskreditinstitut», som bildats för att sköta långfristig industrifinansiering.

Finansieringsbolaget har beviljat finländska industriföretag allt som allt tre lån, av vilka två redan betalats tillbaka. Det utelöpande beloppet av det tredje lånet, till Huhtamäkikoncernen, var vid årets slut 2 mmk. Dessutom har Finansieringsbolaget tecknat aktier i Industrialiseringsfonden till ett värde av 502 000 mark och i Huhtamäkikoncernen till ett värde av 320 000 mark.

Internationella Utvecklingsfonden (IDA)

Finland anslöt sig till Internationella Utvecklingsfonden (International Development Association) såsom ursprunglig medlem 1960, fondens grundläggningsår. Utvecklingsfonden hade vid utgången av redogörelseåret 97 medlemmar. Fondens kapital uppgår till närmare 1 miljard dollar, varav Finlands ursprungliga medlemsandel belöper sig till 3,83 miljoner dollar.

Finland deltog i den allmänna höjningen av IDAs kapital, varom beslut fattades år 1964, med en andel av 2 298 000 dollar. Beloppet betalas i tre lika stora poster åren 1965—1967, och Finland erlade sålunda under redogörelseåret till fonden 766 000 dollar, vilket enligt gällande parivärde motsvarar 2 451 200 mark.

Finland har inte erhållit något finansieringsbidrag av Internationella Utvecklingsfonden, som beviljar endast utvecklingsländer räntefria och synnerligen långfristiga lån.

I Internationella Utvecklingsfondens styrelse respektive direktion representerades Finland ex officio av samma personer som i Världsbankens motsvarande organ.

Asiatiska Utvecklingsbanken (ADB)

Avtalet om upprättande av Asiatiska Utvecklingsbanken (Asian Development Bank) trädde i kraft den 22 augusti 1966. I den första teckningen av andelar i grundkapitalet deltog 19 asiatiska länder och 12 utomasiatiska industriländer. Grundkapitalet är 1 000 miljoner dollar, varav avtalsparterna har tecknat 675,6 miljoner dollar eller 67,6 %. Utvecklingsbanken inrättades på initiativ av de asiatiska staterna, men till dess förverkligande bidrog i hög grad FN:s Ekonomiska Kommission för Asien och Fjärran Östern, ECAFE, och dess medlemsländer, vilka till en början ensamma deltog i förberedelserna. Sedermera, i mitten av 1965, fick även många industriländer, bland dem också Finland, erbjuda om att delta.

Asiatiska Utvecklingsbanken, som inledde sin verksamhet den 19 december 1966, har sitt huvudkontor i Manila på Filippinerna. Den nya bankens ändamål är att befrämja utvecklingen av näringslivet i Fjärran Östern. Den har till uppgift att dirigera såväl allmänt som enskilt kapital till statliga och regionala utvecklingsprojekt i de olika länderna, främja handeln inom området, bistå vid samordnandet av de olika ländernas handelspolitik och omhänderha den tekniska hjälpen till utvecklingsländerna. Banken utövar sin verksamhet såsom en fullständigt opolitisk institution, och endast ekonomiska synpunkter får vara avgörande för dess beslut.

Finland har tecknat andelar i Asiatiska Utvecklingsbankens grundkapital till ett belopp av 5 miljoner dollar, varav hälften består av s.k. inbetalda andelar, medan resten utgör bankens garantifond och är betalbar vid anfordran. De inbetalda andelarna erläggs under loppet av fem år i lika stora årliga poster om 500 000 dollar, varav hälften i guld eller konvertibla valutor och andra hälften i form av skuldsedlar. I enlighet härmed erlade staten under redogörelseåret till banken 250 000 dollar, motsvarande 800 000 mark, och överlät till denna en icke-transferabel, icke räntebärande och vid anfordran till nominellt värde betalbar statlig skuldsedel på 800 000 mark. Båda de nämnda transaktionerna skedde den 21 september 1966.

Den del av grundkapitalet, som skall inbetalas vid anfordran, utgör en garantiförbindelse, och banken kan begära att andel däri skall inbetalas endast om infriandet av dess egna förbindelser så kräver.

Asiatiska Utvecklingsbankens öppningsmöte hölls under tiden 24—26 november i Manila. Finland representerades vid mötet av legationsrådet PEKKA MALINEN, vilken fungerade som ordinarie ledamot i bankens förvaltningsråd; suppleant var verkställande direktör EERO ASP från Finlands Exportkredit Ab.

* * *

Nedan har sammanförts beloppen av Finlands andelar i de ovan nämnda fem internationella penninginstitutet vid utgången av 1966. Likaså framgår betalningssättet i de skilda fallen.

	IMF	IBRD	IFC	IDA	ADB	Samtliga
			1 000 mark			
Medlemsandel	400 000	426 560	1 347	19 609	16 000	863 516
a) erlagt						
i guld eller konvertibla						
valutor	100 000	4 266	1 347	1 226	800	107 639
i mark på konto i Finlands						
Bank	4 084	38 390	—	15 932	—	58 406
med statens skuldsedlar ..	295 916	—	—	—	800	296 716
b) icke ännu förfallet till betal-						
ning	—	—	—	2 451	6 400	8 851
c) garantibelopp	—	383 904	—	—	8 000	391 904

Bilaga

Lag om temporär ändring av 6 § reglementet för Finlands Bank

Given i Helsingfors den 18 november 1966.

I enlighet med Riksdagens beslut skall 6 § reglementet för Finlands Bank av den 21 december 1925, sådan den lyder i lagen den 30 december 1965 (744/65), erhålla följande ändrade lydelse:

6 §.

Beloppet av bankens utelöpande sedlar må stiga till högst sjuhundra miljoner mark utöver det belopp bankens guldkassa och bankens ostridiga tillgodohavanden hos dess utländska ombud sammanlagt uppgå till. Till de ostridiga tillgodohavandena räknas även i utlandet betalbara växlar å utländskt mynt, på börser i utlandet noterade obligationer å utländskt mynt, till betalning förfallna obligationer och räntekuponger å utländskt mynt samt utländskt mynt.

Såvitt beloppet av bankens utelöpande sedlar överstiger sammanlagda beloppet av de i 1 mom. nämnda tillgångarna, skall täckningen för sedlarna utgöras av inhemska växlar, till vilkas förfallodag ej återstår längre tid än tre månader och för vilkas betalning minst två vederhäftiga personer eller firmor ansvara.

Till utelöpande sedlar hänföras jämväl bankens anvisningar å finskt mynt och övriga vid anfordran betalbara förbindelser, så ock inestående belopp å beviljade kassakreditiv.

Om förhållandena det oundgängligen påkalla, må på framställning av bankfullmäktige det i 1 mom. nämnda maximibeloppet medelst förordning för viss tid höjas till högst åttahundrafemtio miljoner mark.

Bankens guldförråd bokföres till det värde, som motsvarar markens i guld angivna internationella grundvärde.

Bankens på utländskt mynt lydande tillgångar, som nämnas i 1 mom., bokföres högst till gängse värde eller till anskaffningspriset, då detta understiger det gängse värdet, obligationerna dock högst till sitt nominella värde.

Denna lag är gällande till utgången av år 1968, och därefter gäller åter 6 § reglementet för Finlands Bank, sådan den lydde innan denna lag trädde i kraft.

Tabeller:

Finlands Banks rörelse

Samtliga markbelopp i tabellavdelningen är uttryckta i den nya myntenheten, varvid en ny mark motsvarar etthundra gamla mark. Detta gäller också valutakurserna i tabell 12. I statistiken över sedlar och mynt, tabellerna 7—9, har valörerna i gamla mark eller penni betecknats med gmk respektive gp.

1. Balansräkningen åren 1959—1966

	31/12 1959	31/12 1960	30/12 1961	31/12 1962	31/12 1963	31/12 1964	
AKTIVA							
1	Ordinarie sedeltäckning	766,9	753,1	779,0	705,4	817,8	1 049,7
2	Guld ¹	84,5	91,2	104,2	135,2	134,5	189,6
3	Guldtranchen i Internationella Valutafonden	—	—	—	—	—	—
4	Utländska valutor	646,1	594,8	587,3	502,5	617,7	783,8
5	Utländska växlar	3,7	8,7	10,0	17,7	26,2	29,7
6	Utländska obligationer	32,6	58,4	77,5	50,0	39,4	46,6
7	Supplementär sedeltäckning	270,2	419,9	472,2	516,5	451,2	570,7
	Diskonterade inhemska växlar						
8	I utländskt mynt	115,3	105,0	94,3	81,8	68,7	55,2
9	I mark	38,9	72,3	70,8	33,5	57,2	67,1
10	Rediskonterade växlar	47,2	205,1	294,6	401,2	325,3	448,4
11	Statens konsolideringslån	68,8	37,5	12,5	—	—	—
12	Övriga tillgångar	181,0	78,2	62,3	88,0	138,8	97,4
13	Inhemska obligationer	26,2	30,7	19,7	34,7	89,5	35,8
14	Checkräkningar	2,7	4,2	6,1	3,6	1,7	2,5
15	Metallmynt	6,5	7,2	7,5	5,5	3,6	3,8
16	Övriga fordringar	145,6	36,1	29,0	44,2	44,0	55,3
17	Summa	1 218,1	1 251,2	1 313,5	1 309,9	1 407,8	1 717,8
PASSIVA							
18	Utelöpande sedlar	694,4	727,4	837,1	774,4	943,7	1 002,7
19	Vid anfordran betalbara förbindelser	178,1	166,8	73,2	112,6	59,2	186,8
20	Utländska valutakonton	21,2	40,6	13,4	17,1	18,2	84,7
21	Utländska markkonton	47,8	42,4	37,7	35,8	33,6	28,5
	Checkräkningar						
22	Staten	64,2	61,9	1,1	5,5	0,2	5,4
23	Postsparbanken	—	—	—	53,3	3,0	49,6
24	Privata penninginrättningar..	38,5	16,8	5,7	—4,0	1,3	16,4
25	Övriga	2,3	1,7	1,8	0,8	0,4	0,7
26	Övriga avistaförbindelser	4,1	3,4	13,5	4,1	2,5	1,5
27	Tidsbundna förbindelser	140,9	106,3	135,8	80,2	68,0	55,4
28	Utländska	110,6	100,3	90,7	79,1	66,9	54,3
29	Inhemska	30,3	6,0	45,1	1,1	1,1	1,1
30	Värderingsräkningar	54,8	90,8	95,2	157,5	141,0	261,8
31	Eget kapital	149,9	159,9	172,2	185,2	195,9	211,1
32	Grundfond	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
33	Reservfond	37,4	43,6	51,8	62,0	73,6	84,8
34	Odisponerade vinstmedel	—	—	—	—	—	—
35	Resultaträkningar	12,5	16,3	20,4	23,2	22,3	26,3
36	Summa	1 218,1	1 251,2	1 313,5	1 309,9	1 407,8	1 717,8

¹ Uppskrivet bokföringsvärde fr.o.m. den 31 december 1965.

Mmk

31/12 1965	31/12 1966	1966						
		8/1	15/1	22/1	31/1	8/2	15/2	
944,7	637,2	940,7	950,0	951,7	944,1	982,4	993,4	1
267,5	143,9	267,5	267,5	267,5	267,5	267,5	267,5	2
45,6	100,0	45,6	45,6	45,6	45,6	45,6	45,6	3
547,8	312,0	544,1	553,4	555,0	548,4	587,4	598,5	4
54,7	56,4	54,4	54,4	54,5	53,5	52,8	52,7	5
29,1	24,9	29,1	29,1	29,1	29,1	29,1	29,1	6
712,1	1 063,7	647,4	609,2	698,5	640,0	580,9	550,9	7
45,5	36,3	45,5	45,5	45,5	45,5	45,5	45,5	8
26,0	112,2	26,7	26,6	24,8	24,8	32,0	35,0	9
640,6	915,2	575,2	537,1	628,2	569,7	503,4	470,4	10
—	—	—	—	—	—	—	—	11
119,5	424,6	126,7	122,0	119,7	151,3	143,8	171,2	12
36,9	284,8	24,1	14,1	22,1	51,6	45,0	75,0	13
1,9	2,1	1,5	1,9	1,4	1,4	1,6	1,4	14
6,2	11,7	6,5	7,3	8,1	8,7	8,7	9,0	15
74,5	126,0	94,6	98,7	88,1	89,6	88,5	85,8	16
1 776,3	2 125,5	1 714,8	1 681,2	1 769,9	1 735,4	1 707,1	1 715,5	17
<i>1 028,5</i>	<i>1 106,2</i>	<i>971,9</i>	<i>940,1</i>	<i>938,0</i>	<i>943,1</i>	<i>919,5</i>	<i>918,6</i>	18
98,3	179,6	96,3	95,2	146,7	92,6	91,1	100,5	19
44,8	61,2	46,8	43,7	43,6	42,3	40,6	40,7	20
10,9	16,2	11,2	11,1	10,9	10,7	10,8	7,5	21
1,1	39,8	0,2	0,2	27,8	1,6	0,3	0,6	22
8,3	17,3	0,1	2,5	36,3	3,9	1,0	2,0	23
11,9	13,8	14,8	15,8	6,3	12,1	16,4	24,6	24
1,2	2,8	2,2	1,2	1,2	1,4	1,4	1,4	25
20,1	28,5	21,0	20,7	20,6	20,6	20,6	23,7	26
57,2	126,3	71,4	71,4	71,4	85,3	83,1	83,1	27
45,6	84,6	45,6	45,6	45,6	45,6	45,6	45,6	28
11,6	41,7	25,8	25,8	25,8	39,7	37,5	37,5	29
165,1	266,9	147,5	146,2	184,8	184,9	183,5	182,8	30
427,2	446,5	427,7	428,3	429,0	429,5	429,9	430,5	31
300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	32
97,9	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	33
—	—	14,7	14,7	14,7	14,7	14,7	14,7	34
29,3	33,9	0,4	1,0	1,7	2,2	2,6	3,2	35
1 776,3	2 125,5	1 714,8	1 681,2	1 769,9	1 735,4	1 707,1	1 715,5	36

1. (Forts.) Balansräkningen åren 1959—1966

		1966					
		²³ / ₂	²⁸ / ₂	⁸ / ₃	¹⁵ / ₃	²³ / ₃	³¹ / ₃
AKTIVA							
1	Ordinarie sedeltäckning	997,3	996,0	988,2	954,9	942,4	903,6
2	Guld	267,6	267,6	267,6	267,6	213,2	184,4
3	Guldtranchen i Internationella Valutafonden	45,6	45,6	45,6	45,6	100,0	100,0
4	Utländska valutor	602,8	601,0	594,0	561,2	548,6	535,5
5	Utländska växlar	52,2	52,7	51,9	51,4	51,5	54,6
6	Utländska obligationer	29,1	29,1	29,1	29,1	29,1	29,1
7	Supplementär sedeltäckning	560,8	571,7	596,3	599,6	698,0	641,0
	Diskonterade inhemska växlar						
8	I utländskt mynt	45,5	45,5	45,5	45,5	45,5	45,5
9	I mark	38,4	41,6	42,0	40,7	41,8	40,9
10	Rediskonterade växlar	476,9	484,6	508,8	513,4	610,7	554,6
11	Statens konsolideringslån	—	—	—	—	—	—
12	Övriga tillgångar	172,6	189,2	140,2	153,5	120,4	236,6
13	Inhemska obligationer	77,0	94,7	44,7	44,8	9,4	119,0
14	Checkräkningar	2,1	1,5	2,4	2,9	3,7	3,6
15	Metallmynt	8,8	8,7	8,6	9,0	9,1	9,5
16	Övriga fordringar	84,7	84,3	84,5	96,8	98,2	104,5
17	Summa	1 730,7	1 756,9	1 724,7	1 708,0	1 760,8	1 781,2
PASSIVA							
18	Utelöpande sedlar	932,6	968,4	924,9	925,3	937,4	946,8
19	Vid anfordran betalbara förbindelser	101,6	87,5	93,1	74,9	107,0	112,1
20	Utländska valutakonton	39,5	39,8	42,7	41,7	43,1	41,4
21	Utländska markkonton	7,4	7,2	7,0	6,8	25,2	25,0
	Checkräkningar						
22	Staten	7,5	2,5	0,7	0,9	2,4	0,5
23	Postsparbanken	8,0	3,2	9,2	1,4	10,2	1,1
24	Privata penninginrättningar ..	13,9	7,7	11,2	2,2	3,4	21,5
25	Övriga	1,5	2,9	1,7	1,5	2,1	2,0
26	Övriga avistaförbindelser	23,8	24,2	20,6	20,4	20,6	20,6
27	Tidsbundna förbindelser	82,5	82,5	82,5	82,2	82,2	82,2
28	Utländska	45,6	45,6	45,6	45,6	45,6	45,6
29	Inhemska	36,9	36,9	36,9	36,6	36,6	36,6
30	Värderegleringsräkningar	182,8	186,8	191,7	192,2	200,0	205,4
31	Eget kapital	431,2	431,7	432,5	433,4	434,2	434,7
32	Grundfond	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0
33	Reservfond	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6
34	Odisponerade vinstmedel	14,7	14,7	14,7	14,7	14,7	14,7
35	Resultaträkningar	3,9	4,4	5,2	6,1	6,9	7,4
36	Summa	1 730,7	1 756,9	1 724,7	1 708,0	1 760,8	1 781,2

Mmk

1966								
7/4	15/4	23/4	30/4	7/5	14/5	23/5	31/5	
894,9	892,8	873,5	856,7	847,3	850,9	855,2	847,1	1
184,4	177,2	177,2	177,2	177,2	177,3	177,3	177,3	2
100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	3
522,7	526,3	505,9	490,3	481,9	486,3	491,2	483,3	4
58,7	60,2	61,3	60,1	59,4	59,4	58,8	58,6	5
29,1	29,1	29,1	29,1	28,8	27,9	27,9	27,9	6
678,7	647,5	725,1	728,1	757,3	783,5	825,0	751,8	7
45,5	44,7	43,7	43,7	43,7	43,7	43,7	43,7	8
44,1	47,4	45,1	44,3	42,6	43,4	46,3	43,3	9
589,1	555,4	636,3	640,1	671,0	696,4	735,0	664,8	10
—	—	—	—	—	—	—	—	11
231,0	238,7	193,9	194,2	201,2	171,6	181,9	215,7	12
107,0	114,6	69,1	76,6	93,6	73,6	83,6	116,7	13
9,6	3,1	3,0	15,8	2,7	1,3	1,7	2,1	14
9,0	9,5	9,8	9,8	9,5	10,0	9,5	9,5	15
105,4	111,5	112,0	92,0	95,4	86,7	87,1	87,4	16
1 804,6	1 779,0	1 792,5	1 779,0	1 805,8	1 806,0	1 862,1	1 814,6	17
969,6	944,3	946,2	962,4	964,2	971,2	993,0	1 019,1	18
111,6	107,7	137,3	99,1	118,4	109,3	142,0	99,6	19
42,5	38,0	39,1	39,0	38,4	38,0	41,1	40,6	20
25,0	24,8	24,6	24,5	24,1	24,1	23,9	23,7	21
—	1,3	6,6	6,6	1,1	1,7	25,2	0,7	22
0,3	12,5	34,7	5,2	2,5	1,4	26,1	0,9	23
21,9	5,2	8,6	—	27,4	19,6	1,4	10,8	24
1,6	2,0	1,7	1,9	2,0	1,8	1,7	1,8	25
20,3	23,9	22,0	21,9	22,9	22,7	22,6	21,1	26
80,8	79,1	79,1	79,1	79,1	79,1	79,1	74,7	27
45,6	43,9	43,9	43,9	43,9	43,9	43,9	41,6	28
35,2	35,2	35,2	35,2	35,2	35,2	35,2	33,1	29
207,2	211,6	192,7	200,5	205,5	207,0	207,8	180,2	30
435,4	436,3	437,2	437,9	438,6	439,4	440,2	441,0	31
300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	32
112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	33
14,7	14,7	14,7	14,7	14,7	14,7	14,7	14,7	34
8,1	9,0	9,9	10,6	11,3	12,1	12,9	13,7	35
1 804,6	1 779,0	1 792,5	1 779,0	1 805,8	1 806,0	1 862,1	1 814,6	36

1. (Forts.) Balansräkningen åren 1959—1966

		1966					
		8/6	15/6	23/6	30/6	8/7	15/7
AKTIVA							
1	<i>Ordinarie sedeltäckning</i>	822,6	809,3	800,8	785,7	796,8	798,1
2	Guld	177,3	177,3	177,3	177,3	177,3	177,3
3	Guldtranchen i Internationella Valutafonden	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
4	Utländska valutor	460,2	446,2	434,4	420,7	433,6	433,8
5	Utländska växlar	57,2	57,9	61,2	59,8	58,0	59,1
6	Utländska obligationer	27,9	27,9	27,9	27,9	27,9	27,9
7	<i>Supplementär sedeltäckning</i>	778,9	776,2	883,2	848,4	893,5	814,5
	Diskonterade inhemska växlar						
8	I utländskt mynt	40,9	40,9	40,9	40,9	40,9	40,9
9	I mark	43,8	49,1	39,9	41,2	39,4	37,8
10	Rediskonterade växlar	694,2	686,2	802,4	766,3	813,2	735,8
11	Statens konsolideringslån	—	—	—	—	—	—
12	<i>Övriga tillgångar</i>	186,0	202,9	177,4	242,5	192,9	227,8
13	Inhemska obligationer	80,7	92,7	45,5	101,2	47,6	95,7
14	Checkräkningar	1,6	1,9	3,1	3,3	3,6	2,7
15	Metallmynt	9,7	10,2	9,6	9,2	10,0	10,1
16	Övriga fordringar	94,0	98,1	119,2	128,8	131,7	119,3
17	Summa	1 787,5	1 788,4	1 861,4	1 876,6	1 883,2	1 840,4
PASSIVA							
18	<i>Utelöpande sedlar</i>	986,4	987,1	1 049,0	1 046,7	1 040,0	1 018,8
19	<i>Vid anfordran betalbara förbindelser</i>	99,9	96,2	104,5	116,2	100,7	93,2
20	Utländska valutakonton	37,9	37,2	40,5	41,4	41,4	44,6
21	Utländska markkonton	23,6	23,0	22,7	17,4	17,8	17,7
	Checkräkningar						
22	Staten	12,1	1,0	0,9	0,2	1,6	0,6
23	Postsparbanken	2,0	2,7	1,9	4,7	0,6	2,8
24	Privata penninginrättningar .	0,2	9,1	15,1	29,5	16,5	4,9
25	Övriga	1,8	1,7	1,6	1,2	1,1	1,2
26	Övriga avistaförbindelser	22,3	21,5	21,8	21,8	21,7	21,4
27	<i>Tidsbundna förbindelser</i>	74,1	74,1	74,1	74,1	74,1	74,1
28	Utländska	41,0	41,0	41,0	41,0	41,0	41,0
29	Inhemska	33,1	33,1	33,1	33,1	33,1	33,1
30	<i>Värderegleringsräkningar</i>	185,3	188,9	191,1	196,2	224,1	224,1
31	<i>Eget kapital</i>	441,8	442,1	442,7	443,4	444,3	430,2
32	Grundfond	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0
33	Reservfond	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6
34	Odisponerade vinstmedel	14,7	14,7	14,7	14,7	14,7	—
35	Resultaträkningar	14,5	14,8	15,4	16,1	17,0	17,6
36	Summa	1 787,5	1 788,4	1 861,4	1 876,6	1 883,2	1 840,4

1966								
22/7	29/7	8/8	15/8	23/8	31/8	8/9	15/9	
791,1	789,7	786,3	774,1	753,9	742,3	725,3	695,1	1
177,3	177,3	177,3	177,3	177,3	177,3	177,3	177,3	2
100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	3
426,9	426,6	423,4	411,6	392,0	380,6	360,5	330,7	4
59,0	57,9	57,7	57,3	56,7	56,5	59,6	59,2	5
27,9	27,9	27,9	27,9	27,9	27,9	27,9	27,9	6
918,8	864,8	862,1	869,5	932,0	892,5	892,5	908,7	7
40,9	40,9	40,9	40,9	40,9	40,9	40,9	40,9	8
39,5	42,2	41,4	39,5	39,2	40,1	41,6	45,5	9
838,4	781,7	779,8	789,1	851,9	811,5	810,0	822,3	10
—	—	—	—	—	—	—	—	11
183,8	207,5	191,2	183,6	179,7	225,7	205,2	218,4	12
50,7	80,7	74,5	71,6	66,6	101,6	79,6	87,3	13
3,3	3,2	2,9	2,0	3,0	2,7	1,9	1,7	14
9,7	9,5	9,3	9,8	10,0	10,4	10,7	11,2	15
120,1	114,1	104,5	100,2	100,1	111,0	113,0	118,2	16
1 893,7	1 862,0	1 839,6	1 827,2	1 865,6	1 860,5	1 823,0	1 822,2	17
<i>1 028,1</i>	<i>1 031,8</i>	<i>999,2</i>	<i>993,0</i>	<i>997,8</i>	<i>1 005,2</i>	<i>988,8</i>	<i>986,6</i>	18
<i>133,3</i>	<i>96,3</i>	<i>104,7</i>	<i>97,9</i>	<i>127,7</i>	<i>113,3</i>	<i>87,3</i>	<i>82,3</i>	19
44,2	43,1	37,4	37,8	36,5	38,6	39,0	38,5	20
17,6	17,4	17,8	17,7	17,5	17,2	16,9	16,8	21
16,6	0,9	3,3	4,5	12,1	3,1	0,6	0,5	22
6,6	1,5	4,6	12,0	25,1	4,2	1,1	0,2	23
25,3	10,6	18,4	5,4	14,9	29,4	8,4	5,4	24
1,5	1,5	1,5	1,5	1,8	1,0	1,4	1,0	25
21,5	21,3	21,7	19,0	19,8	19,8	19,9	19,9	26
74,1	74,1	74,1	74,1	74,1	74,1	74,1	74,1	27
41,0	41,0	41,0	41,0	41,0	41,0	41,0	41,0	28
33,1	33,1	33,1	33,1	33,1	33,1	33,1	33,1	29
227,5	228,4	229,6	229,9	233,3	234,8	238,8	244,3	30
430,7	431,4	432,0	432,3	432,7	433,1	434,0	434,9	31
300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	32
112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	33
—	—	—	—	—	—	—	—	34
18,1	18,8	19,4	19,7	20,1	20,5	21,4	22,3	35
1 893,7	1 862,0	1 839,6	1 827,2	1 865,6	1 860,5	1 823,0	1 822,2	36

1. (Forts.) Balansräkningen åren 1959—1966

		1966					
		23/9	30/9	8/10	15/10	22/10	31/10
AKTIVA							
1	Ordinarie sedeltäckning	703,7	736,8	717,6	714,5	721,2	705,3
2	Guld	177,3	177,3	173,1	173,1	173,2	173,2
3	Guldtranchen i Internationella Valutafonden	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
4	Utländska valutor	338,6	372,1	357,7	354,9	360,1	344,3
5	Utländska växlar	59,9	59,5	58,9	58,6	60,0	60,1
6	Utländska obligationer	27,9	27,9	27,9	27,9	27,9	27,7
7	Supplementär sedeltäckning	973,3	876,1	905,7	896,3	979,0	908,5
	Diskonterade inhemska växlar						
8	I utländskt mynt	40,9	40,9	40,9	39,6	39,1	39,1
9	I mark	50,4	53,7	61,0	61,7	63,4	61,9
10	Rediskonterade växlar	882,0	781,5	803,8	795,0	876,5	807,5
11	Statens konsolideringslån	—	—	—	—	—	—
12	Övriga tillgångar	185,2	277,0	244,9	262,0	216,2	276,7
13	Inhemska obligationer	38,3	130,1	92,1	109,0	62,5	121,2
14	Checkräkningar	2,5	2,0	3,8	3,6	4,2	5,0
15	Metallmynt	11,8	12,3	12,3	12,8	13,0	12,9
16	Övriga fordringar	132,6	132,6	136,7	136,6	136,5	137,6
17	Summa	1 862,2	1 889,9	1 868,2	1 872,8	1 916,4	1 890,5
PASSIVA							
18	Utelöpande sedlar	1 004,2	1 017,2	1 008,0	1 008,6	1 016,0	1 011,7
19	Vid anfordran betalbara förbindelser	84,3	97,1	79,4	81,3	125,5	98,0
20	Utländska valutakonton	37,5	37,4	35,5	36,7	36,3	35,7
21	Utländska markkonton	16,5	16,4	16,6	16,5	16,0	15,9
	Checkräkningar						
22	Staten	2,5	3,0	0,3	0,2	4,2	3,5
23	Postsparbanken	1,3	8,4	1,4	0,5	40,0	21,5
24	Privata penninginrättningar .	6,1	10,4	3,0	3,8	6,3	—
25	Övriga	0,8	1,9	1,0	0,6	1,4	1,4
26	Övriga avistaförbindelser	19,6	19,6	21,6	23,0	21,3	20,0
27	Tidsbundna förbindelser	74,1	74,1	74,1	73,7	67,0	67,0
28	Utländska	41,0	41,0	41,0	40,6	39,2	39,2
29	Inhemska	33,1	33,1	33,1	33,1	27,8	27,8
30	Värderegleringsräkningar	263,6	264,9	269,2	271,0	269,0	273,8
31	Eget kapital	436,0	436,6	437,5	438,2	438,9	440,0
32	Grundfond	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0
33	Reservfond	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6
34	Odisponerade vinstmedel	—	—	—	—	—	—
35	Resultaträkningar	23,4	24,0	24,9	25,6	26,3	27,4
36	Summa	1 862,2	1 889,9	1 868,2	1 872,8	1 916,4	1 890,5

Mmk

1966								
8/11	15/11	23/11	30/11	8/12	15/12	23/12	31/12	
698,9	680,0	670,8	649,0	619,9	608,7	656,6	637,2	1
173,2	173,2	173,2	162,4	162,4	161,9	143,9	143,9	2
100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	3
338,9	320,9	311,5	298,3	272,6	263,1	332,4	312,0	4
59,9	59,0	59,2	61,4	60,0	58,8	55,4	56,4	5
26,9	26,9	26,9	26,9	24,9	24,9	24,9	24,9	6
941,5	927,1	980,0	949,8	1 014,3	1 066,7	1 108,4	1 063,7	7
39,1	39,1	39,1	39,1	36,2	36,2	36,2	36,3	8
61,3	60,7	60,8	62,0	65,4	65,4	68,5	112,2	9
841,1	827,3	880,1	848,7	912,7	965,1	1 003,7	915,2	10
—	—	—	—	—	—	—	—	11
235,4	267,9	272,0	339,2	294,3	298,1	343,6	424,6	12
77,9	109,4	108,7	178,3	132,2	135,4	202,5	284,8	13
8,2	4,2	7,1	4,7	3,7	3,7	4,1	2,1	14
12,3	12,9	12,8	12,9	12,5	12,1	10,9	11,7	15
137,0	141,4	143,4	143,3	145,9	146,9	126,1	126,0	16
1 875,8	1 875,0	1 922,8	1 938,0	1 928,5	1 973,5	2 108,6	2 125,5	17
1 012,7	997,8	1 005,7	1 016,5	1 042,9	1 065,4	1 178,4	1 106,2	18
80,9	88,8	129,8	128,7	83,2	102,0	88,7	179,6	19
39,8	40,1	40,4	43,3	42,6	41,0	43,0	61,2	20
16,5	16,3	16,2	16,2	16,5	16,5	16,3	16,2	21
1,0	0,5	11,0	4,3	1,0	1,8	0,2	39,8	22
1,4	3,6	40,3	44,4	0,8	18,1	0,6	17,3	23
—	6,1	—	—	—	2,5	6,6	13,8	24
1,7	2,2	1,9	1,7	2,4	1,3	1,8	2,8	25
20,5	20,0	20,0	18,8	19,9	20,8	20,2	28,5	26
64,7	64,7	64,7	64,7	61,7	61,7	110,1	126,3	27
39,2	39,2	39,2	39,2	36,2	36,2	84,6	84,6	28
25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	41,7	29
277,0	283,0	281,5	286,3	297,7	300,2	286,0	266,9	30
440,5	440,7	441,1	441,8	443,0	444,2	445,4	446,5	31
300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	300,0	32
112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	112,6	33
—	—	—	—	—	—	—	—	34
27,9	28,1	28,5	29,2	30,4	31,6	32,8	33,9	35
1 875,8	1 875,0	1 922,8	1 938,0	1 928,5	1 973,5	2 108,6	2 125,5	36

2. Valutareserven vid slutet av varje år resp. kvartal åren 1963—1966

Mmk

Valutagrupp	1963	1964	1965				1966			
			I	II	III	IV	I	II	III	IV
Guld ¹	135	190	190	188	188	267	184	177	177	144
Guldtranchen i Internationella Valutafonden	—	—	—	—	—	46	100	100	100	100
Konvertibla valutor	478	708	650	443	418	483	423	316	272	273
Bilaterala valutor ..	121	—9	—37	2	—12	20	71	64	63	—22
Summa	734	889	803	633	594	816	778	657	612	495

¹ Uppskrivet bokföringsvärde fr.o.m. den 31 december 1965.

3. Resultaträkningen åren 1961—1966

Mmk

	1961	1962	1963	1964	1965	1966
INTÅKTER						
Räntor på inhemsk utlåning	9,5	21,5	18,1	19,7	28,1	38,5
Räntor på konton i utlandet	13,4	7,4	7,3	10,2	7,7	4,2
Räntor på obligationer	4,7	2,9	3,1	5,5	4,9	5,0
Provisioner	1,3	1,2	1,7	1,8	2,0	1,7
Agiovinst	2,4	2,5	1,9	2,0	2,1	1,7
Övriga intäkter	1,4	1,5	1,6	1,7	1,8	2,1
Summa	32,7	37,0	33,7	40,9	46,6	53,2
KOSTNADER						
Räntor på investeringsdepositioner	—	—	—	—	—	1,8
Löner och arvoden	4,6	5,2	5,6	6,3	6,8	7,3
Pensioner och understöd	0,4	0,4	0,5	0,6	0,6	0,7
Familjepensioner	0,1	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
Bankfullmäktiges arvoden och kostnader	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Kontrollanternas vid filialkontoren arvoden	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Socialskyddsavgifter	0,2	0,3	0,3	0,4	0,4	0,4
Räntor på kassareservkonton	0,5	2,5	—	—	—	—
Sedeltillverkning	2,3	2,8	2,3	2,4	3,2	2,9
Övriga kostnader	1,5	1,5	2,0	1,7	1,8	2,0
Avskrivningar	2,7	0,9	0,5	3,0	4,3	4,0
Summa kostnader	12,3	13,8	11,4	14,6	17,3	19,3
Bankens vinst	20,4	23,2	22,3	26,3	29,3	33,9
Summa	32,7	37,0	33,7	40,9	46,6	53,2

4. Räkningar tillämpade av Finlands Bank åren 1948—1966

Procent

Från	Av bankfullmäktige fastslagna gränser för diskontranten		I praktiken debiterad diskontranta		Rediskonteringsränta ¹
	Minimum	Maximum	Varuväxlar (3 mån.)	Finansväxlar (3 mån.)	
6. II 1948	7 1/4	8 1/4	7 1/4	8 1/4	7 1/4
1. II 1949	6 3/4	7 3/4	6 3/4	7 3/4	6 3/4
1. VII 1949	5 3/4	6 3/4	5 3/4	6 3/4	5 3/4
3. XI 1950	7 3/4	8 3/4	7 3/4	8 3/4	7 3/4
16. XII 1951	5 3/4	6 3/4	5 3/4	6 3/4	5 3/4
1. XII 1954	5	7 1/2	5 3/4—6	6 1/2—7 1/2	»
19. IV 1956	6 1/2	8	6 1/2—7 1/2	7 1/4—8	6 1/2
8. XI 1956	»	»	7 1/2	8	7 1/2
1. X 1958	»	»	»	»	7 1/4
7. I 1959	»	»	7	7 1/2	»
1. III 1959	6	7 1/2	»	»	»
1. IV 1959	»	»	6 3/4	7	6 3/4
30. III 1962	7	8 1/2	»	»	8
2. IV 1962	»	»	7 3/4	8	»
28. IV 1962	6	7 1/2	6 3/4	7	7 ²

¹ Rediskonteringsräntan var till den 30 september 1958 bunden vid den ränta vartill växel diskonterats. För denna period innehåller tabellen uppgifter om den vid olika tidpunkter i praktiken tillämpade lägsta rediskonteringsräntan. Sedan den 1 oktober 1958 har rediskonteringsräntan varit fast och oberoende av den ursprungliga diskontranten. Förutom denna grundränta inkasserar Finlands Bank tilläggsränta av bankerna då deras skuld överstiger en viss gräns (se texten).

² I vissa fall har fr.o.m. 1. XI 1965 t.o.m. 31. X 1966 tillämpats en lägre, 6 % ränta (se texten).

5. Inhemsk clearingförelse: förmedlade postremissväxlar och checkar samt kontoöverföringar åren 1963—1966

1 000 st.

Mmk

Kvartal och år	Huvudkontoret		Filialkontoren		Summa	
	Antal	Belopp	Antal	Belopp	Antal	Belopp
1966						
I—III	1 943	6 086,5	732	1 614,7	2 675	7 701,2
IV—VI	2 004	6 672,5	784	1 828,8	2 788	8 501,3
VII—IX	1 962	6 404,6	774	1 785,1	2 736	8 189,7
X—XII	2 283	7 350,5	881	1 977,7	3 164	9 328,2
Summa	8 192	26 514,1	3 171	7 206,3	11 363	33 720,4
1965	7 260	24 022,9	2 795	6 596,2	10 055	30 619,1
1964	6 304	21 015,9	2 395	5 708,3	8 699	26 724,2
1963	5 404	17 464,8	2 150	5 511,4	7 554	22 976,2

6. Sedelutgivningen åren 1957—1966

Dag	Sedelutgivningsrätt			Begagnad sedelutgivningsrätt				Sedelutgivningsreserv
	Ordinarie täckning	Suppletär täckning ¹	Summa	Utelöpande sedlar	Vid anfordran betalbara förbindelser	Innestående på checkkredit	Summa	
31. XII								
1957	413,4	580,0	993,4	606,4	205,8	6,2	818,4	175,0
1958	606,4	470,5	1 076,9	650,8	180,5	8,1	839,4	237,5
1959	766,9	270,2	1 037,1	694,4	178,1	9,3	881,8	155,3
1960	753,1	419,9	1 173,0	727,4	166,8	9,8	904,0	269,0
1961	779,0	472,2	1 251,2	837,1	73,2	8,9	919,2	332,0
1962	705,4	500,0	1 205,4	774,4	112,6	4,3	891,3	314,1
1963	817,8	451,2	1 269,0	943,7	59,2	5,8	1 008,7	260,3
1964	1 049,7	500,0	1 549,7	1 002,7	186,8	5,0	1 194,5	355,2
1965	944,7	500,0	1 444,7	1 028,5	98,3	5,1	1 131,9	312,8
1966	637,2	700,0	1 337,2	1 106,2	179,6	4,9	1 290,7	46,5
1966								
8. I	940,7	500,0	1 440,7	971,9	96,3	5,5	1 073,7	367,0
15.	950,0	500,0	1 450,0	940,1	95,2	5,1	1 040,4	409,6
22.	951,7	500,0	1 451,7	938,0	146,7	5,6	1 090,3	361,4
31.	944,1	500,0	1 444,1	943,1	92,6	5,6	1 041,3	402,8
8. II	982,4	500,0	1 482,4	919,5	91,1	5,4	1 016,0	466,4
15.	993,4	500,0	1 493,4	918,6	100,5	5,7	1 024,8	468,6
23.	997,3	500,0	1 497,3	932,6	101,6	4,9	1 039,1	458,2
28.	996,0	500,0	1 496,0	968,4	87,5	5,6	1 061,5	434,5
8. III	988,2	500,0	1 488,2	924,9	93,1	4,7	1 022,7	465,5
15.	954,9	500,0	1 454,9	925,3	74,9	4,1	1 004,3	450,6
23.	942,4	500,0	1 442,4	937,4	107,0	3,3	1 047,7	394,7
31.	903,6	500,0	1 403,6	946,8	112,1	3,5	1 062,4	341,2
7. IV	894,9	500,0	1 394,9	969,6	111,6	4,4	1 085,6	309,3
15.	892,8	500,0	1 392,8	944,3	107,7	3,9	1 055,9	336,9
23.	873,5	500,0	1 373,5	946,2	137,3	4,1	1 087,6	285,9
30.	856,7	500,0	1 356,7	962,4	99,1	3,9	1 065,4	291,3
7. V	847,3	500,0	1 347,3	964,2	118,4	4,4	1 087,0	260,3
14.	850,9	500,0	1 350,9	971,2	109,3	5,7	1 086,2	264,7
23.	855,2	500,0	1 355,2	993,0	142,0	5,3	1 140,3	214,9
31.	847,1	500,0	1 347,1	1 019,1	99,6	4,9	1 123,6	223,5
8. VI	822,6	500,0	1 322,6	986,4	99,9	5,4	1 091,7	230,9
15.	809,3	500,0	1 309,3	987,1	96,2	5,2	1 088,5	220,8
23.	800,8	500,0	1 300,8	1 049,0	104,5	3,9	1 157,4	143,4
30.	785,7	500,0	1 285,7	1 046,7	116,2	3,8	1 166,7	119,0

Mmk

Dag	Sedelutgivningsrätt			Begagnad sedelutgivningsrätt				Sedelutgivningsreserv
	Ordinarie täckning	Supplementär täckning ¹	Summa	Utelöpande sedlar	Vid anfordran betalbara förbindelser	Innestående på checkkredit	Summa	
1966								
8. VII	796,8	500,0	1 296,8	1 040,0	100,7	3,5	1 144,2	152,6
15.	798,1	500,0	1 298,1	1 018,8	93,2	4,3	1 116,3	181,8
22.	791,1	500,0	1 291,1	1 028,1	133,3	3,7	1 165,1	126,0
29.	789,7	500,0	1 289,7	1 031,8	96,3	3,9	1 132,0	157,7
8. VIII	786,3	500,0	1 286,3	999,2	104,7	4,2	1 108,1	178,2
15.	774,1	500,0	1 274,1	993,0	97,9	5,0	1 095,9	178,2
23.	753,9	500,0	1 253,9	997,8	127,7	4,0	1 129,5	124,4
31.	742,3	500,0	1 242,3	1 005,2	113,3	4,3	1 122,8	119,5
8. IX	725,3	500,0	1 225,3	988,8	87,3	5,2	1 081,3	144,0
15.	695,1	500,0	1 195,1	986,6	82,3	5,3	1 074,2	120,9
23.	703,7	500,0	1 203,7	1 004,2	84,3	4,6	1 093,1	110,6
30.	736,8	500,0	1 236,8	1 017,2	97,1	5,0	1 119,3	117,5
8. X	717,6	500,0	1 217,6	1 008,0	79,4	3,2	1 090,6	127,0
15.	714,5	500,0	1 214,5	1 008,6	81,3	3,4	1 093,3	121,2
22.	721,2	500,0	1 221,2	1 016,0	125,5	2,9	1 144,4	76,8
31.	705,3	500,0	1 205,3	1 011,7	98,0	3,0	1 112,7	92,6
8. XI	698,9	500,0	1 198,9	1 012,7	80,9	2,7	1 096,3	102,6
15.	680,0	500,0	1 180,0	997,8	88,8	2,9	1 089,5	90,5
23.	670,8	500,0	1 170,8	1 005,7	129,8	3,0	1 138,5	32,3
30.	649,0	700,0	1 349,0	1 016,5	128,7	2,8	1 148,0	201,0
8. XII	619,9	700,0	1 319,9	1 042,9	83,2	4,0	1 130,1	189,8
15.	608,7	700,0	1 308,7	1 065,4	102,0	3,3	1 170,7	138,0
23.	656,6	700,0	1 356,6	1 178,4	88,7	2,9	1 270,0	86,6
31.	637,2	700,0	1 337,2	1 106,2	179,6	4,9	1 290,7	46,5
Medeltal	809,5	520,8	1 330,3	993,4	104,7	4,3	1 102,4	227,9
Spänning	388,6	200,0	326,5	259,8	104,7	3,0	286,4	436,3

¹ Den supplementära sedeltäckningens övre gräns var 580 mmk åren 1957—1959, 500 mmk från början av 1960 t.o.m. den 23 november 1966 och 700 mmk därefter.

7. Utelöpande sedlar och mynt vid slutet av åren 1961—1966

Mmk

Valör	1961	1962	1963	1964	1965	1966
Sedlar						
Nya						
100 mk	—	—	474,2	537,7	591,9	656,7
50 »	—	—	239,5	240,4	238,4	248,5
10 »	—	—	145,3	148,9	153,1	162,0
5 »	—	—	29,4	30,8	31,5	33,4
1 »	—	—	27,1	23,7	13,6	5,6
Summa	—	—	915,5	981,5	1 028,5	1 106,2
Gamla						
10 000 gmk	395,3	362,4	14,3	10,5	9,6	9,1
5 000 »	248,0	226,9	5,4	3,6	2,9	2,5
1 000 »	140,9	134,4	3,6	2,9	2,6	2,5
500 »	27,7	26,5	1,2	0,9	0,9	0,9
100 »	24,0	23,0	2,5	2,1	2,0	2,0
50, 20, 10, 5 gmk	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2
Summa	837,1	774,4	28,2	21,2	19,2	18,2
Totalt	837,1	774,4	943,7	1 002,7	1 047,7	1 124,4
Mynt						
Nya						
1 mk	—	—	—	9,5	24,4	34,0
50 p	—	—	8,0	8,6	8,4	8,8
20 »	—	—	7,0	8,4	8,8	9,5
10 »	—	—	3,5	4,0	4,2	4,6
5 »	—	—	2,2	3,0	3,3	3,8
1 »	—	—	1,3	1,9	2,4	2,8
Summa	—	—	22,0	35,4	51,5	63,5
Gamla						
1 000 gmk	2,0	1,9	1,8	1,7	1,7	1,7
500 »	3,0	2,9	2,8	2,8	2,9	2,9
200 »	7,3	5,9	1,8	1,7	1,6	1,5
100 »	4,7	3,8	1,1	0,9	0,8	0,8
50 »	7,8	7,7	1,7	1,4	1,4	1,3
20 »	7,5	7,7	2,1	1,8	1,6	1,6
10 »	4,7	4,8	1,8	1,5	1,5	1,4
5 »	4,0	3,9	2,0	1,9	1,8	1,8
1 »	4,0	4,1	3,0	2,8	2,6	2,6
50, 25, 10, 5, 1 gp	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Summa	45,5	43,2	18,6	17,0	16,4	16,1
Totalt	45,5	43,2	40,6	52,4	67,9	79,6

8. Sedeltillverkning och sedelmakulering åren 1964—1966 Mmk

Valör		Sedeltillverkning			Sedelmakulering		
		1964	1965	1966	1964	1965	1966
Sedlar							
Nya	100 mk	348,0	341,0	630,0	175,0	210,0	445,0
	50 »	149,5	155,0	215,0	145,0	167,5	317,4
	10 »	158,0	298,0	243,0	213,0	201,0	272,5
	5 »	52,0	83,0	82,0	50,0	57,0	68,1
	1 »	80,9	73,3	10,9	99,2	61,7	18,4
	Summa	788,4	950,3	1 180,9	682,2	697,2	1 121,4
	Milj. st.	113,5	126,2	62,2	135,1	98,7	70,0
Gamla	Summa	—	—	—	7,3	2,1	1,0
	Milj. st.	—	—	—	1,0	0,2	0,0
	Totalt	788,4	950,3	1 180,9	689,5	699,3	1 122,4
	Milj. st.	113,5	126,2	62,2	136,1	98,9	70,0

9. Sedlar och mynt år 1966 Mmk

Valör		Ansvars- summa 31. XII 1965	Tillverkade 1966	Makulerade 1966	Ansvars- summa 31. XII 1966	I Finlands Bank 31. XII 1966	Utelöpande 31. XII 1966
Sedlar							
Nya	100 mk	1 121,2	630,0	445,0	1 306,2	649,5	656,7
	50 »	497,0	215,0	317,4	394,6	146,1	248,5
	10 »	317,6	243,0	272,5	288,1	126,1	162,0
	5 »	69,2	82,0	68,1	83,1	49,7	33,4
	1 »	43,4	10,9	18,4	35,9	30,3	5,6
	Summa	2 048,4	1 180,9	1 121,4	2 107,9	1 001,7	1 106,2
	Milj. st.	110,1	62,2	70,0	102,3	62,2	40,1
Gamla	Summa	19,2	—	1,0	18,2	—	18,2
	Milj. st.	11,6	—	0,0	11,6	—	11,6
	Totalt	2 067,6	1 180,9	1 122,4	2 126,1	1 001,7	1 124,4
	Milj. st.	121,7	62,2	70,0	113,9	62,2	51,7
Mynt							
Nya	1 mk	25,1	15,2	—	40,3	6,3	34,0
	50 p	11,0	0,6	—	11,6	2,8	8,8
	20 »	10,0	0,8	—	10,8	1,3	9,5
	10 »	5,0	0,3	—	5,3	0,7	4,6
	5 »	3,8	0,3	—	4,1	0,3	3,8
	1 »	2,6	0,4	—	3,0	0,2	2,8
	Summa	57,5	17,6	—	75,1	11,6	63,5
Gamla	1 000—100 gmk	7,2	—	0,2	7,0	0,1	6,9
	50 gmk—1 gp	9,3	—	0,1	9,2	0,0	9,2
	Summa	16,5	—	0,3	16,2	0,1	16,1
	Totalt	74,0	17,6	0,3	91,3	11,7	79,6

10. Parikurser och avista säljkurser¹ år 1966

Dag	1 dollar New York	1 dollar Montreal	1 pund London	100 kronor Stockholm	100 kronor Oslo	100 kronor Köpen- hamn	100 D. Mark Frankfurt a/M	100 floriner Amster- dam
Parikurs	3,20	2,96	8,96	61,86	44,80	46,33	80,00	88,40
Säljkurs								
1. I	3,224	2,998	9,305	62,34	45,14	46,83	80,60	89,42
3.	3,224	2,998	9,035	62,34	45,14	46,83	80,54	89,35
7.	3,224	3,000	9,040	62,34	45,14	46,83	80,48	89,35
11.	3,224	3,002	9,040	62,34	45,14	46,83	80,42	89,28
17.	3,224	3,002	9,040	62,42	45,14	46,83	80,42	89,28
18.	3,224	3,000	9,040	62,42	45,14	46,83	80,42	89,21
19.	3,224	3,000	9,045	62,42	45,14	46,83	80,42	89,21
31.	3,224	3,000	9,045	62,37	45,14	46,83	80,36	89,14
1. II	3,224	3,000	9,045	62,37	45,14	46,83	80,36	89,07
2.	3,224	3,000	9,045	62,37	45,14	46,83	80,36	89,07
3.	3,224	3,000	9,045	62,37	45,14	46,83	80,36	89,14
11.	3,224	3,000	9,040	62,37	45,14	46,79	80,36	89,07
14.	3,224	3,000	9,040	62,37	45,14	46,79	80,30	89,00
15.	3,224	2,997	9,040	62,37	45,14	46,79	80,30	89,00
18.	3,224	2,995	9,040	62,42	45,14	46,79	80,36	89,07
22.	3,224	2,995	9,035	62,42	45,14	46,79	80,36	89,07
23.	3,224	2,995	9,035	62,47	45,14	46,79	80,42	89,07
1. III	3,224	2,995	9,030	62,47	45,14	46,75	80,42	89,07
2.	3,224	2,995	9,030	62,52	45,14	46,75	80,42	89,07
4.	3,224	2,995	9,030	62,52	45,14	46,75	80,42	89,18
7.	3,224	2,995	9,025	62,52	45,14	46,75	80,42	89,18
8.	3,224	2,995	9,020	62,52	45,14	46,75	80,42	89,18
9.	3,224	2,997	9,015	62,47	45,10	46,75	80,42	89,25
10.	3,224	2,997	9,010	62,47	45,10	46,75	80,42	89,25
11.	3,224	2,997	9,015	62,47	45,10	46,75	80,42	89,25
15.	3,224	2,997	9,015	62,55	45,10	46,75	80,42	89,25
16.	3,224	2,997	9,020	62,55	45,10	46,75	80,42	89,25
17.	3,224	2,997	9,015	62,60	45,10	46,75	80,42	89,18
18.	3,224	2,997	9,015	62,65	45,10	46,75	80,42	89,18
22.	3,224	2,997	9,015	62,70	45,10	46,79	80,42	89,18
24.	3,224	2,997	9,010	62,65	45,10	46,79	80,42	89,11
25.	3,224	2,997	9,010	62,60	45,10	46,79	80,42	89,04
29.	3,224	2,995	9,010	62,55	45,10	46,79	80,36	88,97
30.	3,224	2,993	9,010	62,50	45,10	46,73	80,36	88,97
31.	3,224	2,993	9,010	62,50	45,10	46,73	80,30	88,97
5. IV	3,224	2,993	9,010	62,55	45,10	46,73	80,36	88,97
12.	3,224	2,993	9,010	62,55	45,10	46,73	80,36	88,90
13.	3,224	2,993	9,010	62,55	45,10	46,73	80,36	88,90

¹ Noteringarna de dagar då förändringar inträffat.

100 francs Bryssel	100 francs Zürich	100 francs Paris	100 lire Rom	100 schilling Wien	100 escudos Lissa- bon	100 kronor Reykja- vik	100 pesetas Madrid	Dag
6,40	73,18	64,82	0,5120	12,31	11,13	7,44	5,33	Parikurs Säljkurs
6,497	74,70	65,80	0,5163	12,48	11,27	7,50	5,42	1. I
6,497	74,70	65,80	0,5163	12,48	11,27	7,50	5,42	3.
6,492	74,64	65,80	0,5163	12,48	11,28	7,50	5,42	7.
6,492	74,58	65,80	0,5163	12,48	11,28	7,50	5,42	11.
6,492	74,52	65,80	0,5163	12,48	11,28	7,50	5,42	17.
6,482	74,46	65,80	0,5163	12,48	11,28	7,50	5,42	18.
6,482	74,52	65,80	0,5163	12,48	11,28	7,50	5,42	19.
6,477	74,46	65,80	0,5163	12,48	11,28	7,50	5,42	31.
6,482	74,46	65,80	0,5163	12,48	11,28	7,50	5,42	1. II
6,487	74,52	65,80	0,5163	12,48	11,28	7,50	5,42	2.
6,492	74,52	65,80	0,5163	12,47	11,28	7,50	5,42	3.
6,492	74,52	65,80	0,5163	12,47	11,28	7,50	5,42	11.
6,492	74,40	65,80	0,5163	12,47	11,28	7,50	5,42	14.
6,487	74,40	65,80	0,5163	12,47	11,28	7,50	5,42	15.
6,487	74,46	65,80	0,5163	12,48	11,27	7,50	5,42	18.
6,487	74,46	65,80	0,5163	12,48	11,27	7,50	5,42	22.
6,487	74,40	65,80	0,5163	12,48	11,27	7,50	5,42	23.
6,487	74,40	65,80	0,5163	12,48	11,27	7,50	5,42	1. III
6,487	74,40	65,80	0,5163	12,48	11,27	7,50	5,42	2.
6,487	74,40	65,80	0,5163	12,49	11,27	7,50	5,42	4.
6,487	74,40	65,80	0,5163	12,49	11,27	7,50	5,42	7.
6,487	74,40	65,80	0,5163	12,49	11,27	7,50	5,42	8.
6,487	74,40	65,80	0,5163	12,49	11,27	7,50	5,42	9.
6,487	74,40	65,80	0,5163	12,49	11,25	7,50	5,42	10.
6,487	74,40	65,80	0,5163	12,49	11,25	7,50	5,42	11.
6,482	74,34	65,80	0,5163	12,49	11,25	7,50	5,42	15.
6,482	74,34	65,80	0,5163	12,49	11,25	7,50	5,42	16.
6,482	74,34	65,80	0,5163	12,49	11,25	7,50	5,42	17.
6,482	74,34	65,80	0,5163	12,49	11,25	7,50	5,42	18.
6,482	74,34	65,80	0,5163	12,49	11,25	7,50	5,42	22.
6,482	74,34	65,80	0,5163	12,49	11,25	7,50	5,42	24.
6,482	74,34	65,80	0,5163	12,48	11,24	7,50	5,42	25.
6,482	74,34	65,80	0,5163	12,48	11,24	7,50	5,42	29.
6,477	74,34	65,80	0,5163	12,49	11,24	7,50	5,42	30.
6,477	74,28	65,80	0,5163	12,49	11,24	7,50	5,42	31.
6,472	74,34	65,80	0,5163	12,48	11,24	7,50	5,42	5. IV
6,467	74,34	65,80	0,5163	12,48	11,24	7,50	5,42	12.
6,467	74,46	65,80	0,5163	12,48	11,24	7,50	5,42	13.

10. (Forts.) Parikurser och avista säljkurser år 1966

Dag	1 dollar New York	1 dollar Montreal	1 pund London	100 kronor Stockholm	100 kronor Oslo	100 kronor Köpen- hamn	100 D. Mark Frankfurt a/M	100 floriner Amster- dam
18. IV	3,224	2,993	9,010	62,55	45,10	46,73	80,36	88,90
19.	3,224	2,995	9,010	62,55	45,10	46,73	80,36	88,90
22.	3,224	2,995	9,010	62,55	45,10	46,73	80,36	88,83
25.	3,224	2,995	9,010	62,55	45,10	46,73	80,36	88,76
26.	3,224	2,995	9,005	62,50	45,10	46,69	80,30	88,76
2. V	3,224	2,995	9,010	62,50	45,10	46,69	80,30	88,76
3.	3,224	2,995	9,010	62,50	45,10	46,69	80,30	88,76
4.	3,224	2,995	9,010	62,50	45,10	46,69	80,30	88,76
5.	3,224	2,995	9,010	62,50	45,10	46,69	80,30	88,83
10.	3,224	2,995	9,010	62,60	45,10	46,69	80,30	88,83
12.	3,224	2,995	9,010	62,65	45,10	46,69	80,30	88,83
13.	3,224	2,995	9,005	62,65	45,06	46,65	80,30	88,83
17.	3,224	2,993	9,000	62,65	45,06	46,61	80,30	88,90
26.	3,224	2,995	9,000	62,60	45,06	46,61	80,30	88,90
31.	3,224	2,995	9,000	62,60	45,06	46,61	80,36	88,90
1. VI	3,224	2,993	9,000	62,60	45,06	46,61	80,42	88,90
3.	3,224	2,993	9,000	62,55	45,06	46,61	80,42	88,99
6.	3,224	2,993	9,000	62,55	45,06	46,61	80,42	89,06
7.	3,224	2,993	8,995	62,55	45,06	46,61	80,42	89,11
9.	3,224	2,993	8,995	62,55	45,06	46,61	80,48	89,11
15.	3,224	2,993	9,000	62,55	45,06	46,65	80,54	89,11
17.	3,224	2,995	9,000	62,55	45,06	46,65	80,54	89,25
20.	3,224	2,995	8,995	62,55	45,06	46,65	80,54	89,25
21.	3,224	2,997	8,995	62,55	45,06	46,65	80,54	89,32
27.	3,224	2,997	8,995	62,50	45,06	46,65	80,54	89,25
28.	3,224	2,997	8,995	62,50	45,06	46,65	80,54	89,18
1. VII	3,224	2,997	8,995	62,45	45,06	46,65	80,65	89,30
5.	3,224	2,997	8,995	62,45	45,06	46,65	80,71	89,37
6.	3,224	2,997	8,990	62,40	45,06	46,65	80,71	89,44
13.	3,224	2,997	8,990	62,40	45,06	46,65	80,85	89,44
19.	3,224	3,000	8,990	62,40	45,06	46,61	80,85	89,51
20.	3,224	3,000	8,990	62,45	45,06	46,57	80,85	89,51
22.	3,224	3,000	8,995	62,45	45,06	46,57	80,85	89,51
25.	3,224	3,000	9,000	62,45	45,06	46,57	80,85	89,44
27.	3,224	3,002	9,000	62,45	45,06	46,57	80,85	89,37
2.VIII	3,224	3,002	8,995	62,45	45,06	46,57	80,85	89,37
5.	3,224	3,002	8,995	62,45	45,10	46,57	80,85	89,44
10.	3,224	3,000	8,995	62,45	45,10	46,57	80,79	89,37
16.	3,224	3,000	8,995	62,45	45,10	46,57	80,85	89,44
17.	3,224	3,000	8,995	62,50	45,10	46,57	80,85	89,37
19.	3,224	3,000	8,990	62,50	45,10	46,57	80,85	89,27

mk

100 francs Brussel	100 francs Zürich	100 francs Paris	100 lire Rom	100 schilling Wien	100 escudos Lissa- bon	100 kronor Reykja- vik	100 pesetas Madrid	Dag
6,467	74,56	65,80	0,5163	12,48	11,24	7,50	5,42	18. IV
6,467	74,62	65,80	0,5163	12,49	11,24	7,50	5,42	19.
6,467	74,62	65,80	0,5163	12,49	11,24	7,50	5,42	22.
6,467	74,62	65,80	0,5163	12,49	11,24	7,50	5,42	25.
6,467	74,62	65,80	0,5163	12,49	11,24	7,50	5,42	26.
6,472	74,62	65,80	0,5163	12,49	11,24	7,50	5,42	2. V
6,477	74,68	65,80	0,5163	12,49	11,24	7,50	5,42	3.
6,484	74,68	65,80	0,5163	12,48	11,24	7,50	5,42	4.
6,484	74,74	65,80	0,5167	12,48	11,24	7,50	5,42	5.
6,484	74,74	65,80	0,5167	12,48	11,24	7,50	5,42	10.
6,484	74,74	65,80	0,5167	12,48	11,24	7,50	5,42	12.
6,484	74,74	65,80	0,5163	12,48	11,23	7,50	5,42	13.
6,476	74,74	65,80	0,5163	12,48	11,23	7,50	5,42	17.
6,480	74,74	65,80	0,5163	12,49	11,23	7,50	5,42	26.
6,480	74,74	65,80	0,5163	12,49	11,23	7,50	5,42	31.
6,484	74,74	65,80	0,5163	12,48	11,22	7,50	5,42	1. VI
6,480	74,74	65,80	0,5167	12,49	11,22	7,50	5,42	3.
6,480	74,74	65,80	0,5167	12,49	11,22	7,50	5,42	6.
6,480	74,74	65,80	0,5167	12,49	11,22	7,50	5,42	7.
6,480	74,74	65,80	0,5167	12,49	11,22	7,50	5,42	9.
6,480	74,74	65,80	0,5167	12,49	11,22	7,50	5,42	15.
6,480	74,74	65,80	0,5167	12,49	11,22	7,50	5,42	17.
6,480	74,74	65,80	0,5167	12,49	11,22	7,50	5,42	20.
6,474	74,74	65,80	0,5167	12,49	11,22	7,50	5,42	21.
6,474	74,74	65,80	0,5167	12,49	11,22	7,50	5,42	27.
6,470	74,74	65,80	0,5167	12,49	11,22	7,50	5,42	28.
6,470	74,74	65,80	0,5167	12,49	11,22	7,50	5,42	1. VII
6,475	74,74	65,80	0,5167	12,50	11,22	7,50	5,42	5.
6,475	74,74	65,80	0,5167	12,50	11,22	7,50	5,42	6.
6,485	74,74	65,80	0,5171	12,50	11,22	7,50	5,42	13.
6,480	74,74	65,80	0,5171	12,50	11,21	7,50	5,42	19.
6,485	74,74	65,80	0,5171	12,50	11,21	7,50	5,42	20.
6,490	74,74	65,80	0,5171	12,49	11,22	7,50	5,42	22.
6,497	74,74	65,80	0,5171	12,49	11,22	7,50	5,42	25.
6,497	74,68	65,80	0,5171	12,50	11,22	7,50	5,42	27.
6,497	74,68	65,80	0,5171	12,50	11,22	7,50	5,42	2.VIII
6,497	74,62	65,80	0,5171	12,50	11,22	7,50	5,42	5.
6,497	74,56	65,80	0,5171	12,50	11,22	7,50	5,42	10.
6,497	74,56	65,80	0,5175	12,50	11,22	7,50	5,42	16.
6,497	74,56	65,80	0,5175	12,50	11,22	7,50	5,42	17.
6,492	74,56	65,80	0,5175	12,50	11,22	7,50	5,42	19.

10. (Forts.) Parikurser och avista säljkurser år 1966

Dag	1 dollar New York	1 dollar Montreal	1 pund London	100 kronor Stockholm	100 kronor Oslo	100 kronor Köpen- hamn	100 D. Mark Frankfurt a/M	100 floriner Amster- dam
25. VIII	3,224	3,000	8,990	62,50	45,10	46,57	80,85	89,20
26.	3,224	3,000	8,990	62,45	45,10	46,57	80,85	89,20
30.	3,224	2,998	8,990	62,35	45,10	46,57	80,79	89,10
1. IX	3,224	2,998	8,990	62,35	45,10	46,57	80,85	89,17
7.	3,224	2,998	8,990	62,35	45,10	46,61	80,85	89,17
8.	3,224	2,998	8,990	62,35	45,10	46,61	80,85	89,17
9.	3,224	2,998	8,990	62,40	45,10	46,61	80,85	89,17
12.	3,224	2,998	8,990	62,45	45,10	46,65	80,85	89,17
13.	3,224	2,996	8,990	62,45	45,10	46,65	80,85	89,10
14.	3,224	2,996	8,990	62,45	45,10	46,65	80,85	89,10
15.	3,224	2,996	8,995	62,45	45,10	46,65	80,85	89,10
20.	3,224	2,996	9,000	62,45	45,10	46,65	80,85	89,10
21.	3,224	2,996	9,000	62,45	45,10	46,65	80,85	89,03
26.	3,224	2,996	9,000	62,45	45,10	46,70	80,85	89,03
27.	3,224	2,996	9,000	62,40	45,10	46,70	80,85	89,03
29.	3,224	2,994	9,000	62,40	45,10	46,70	80,85	89,03
30.	3,224	2,994	9,000	62,40	45,10	46,70	80,85	89,10
3. X	3,224	2,994	9,000	62,40	45,10	46,70	80,85	89,10
6.	3,224	2,990	9,000	62,40	45,10	46,70	80,85	89,10
7.	3,224	2,990	9,000	62,40	45,10	46,70	80,85	89,10
12.	3,224	2,985	9,005	62,35	45,10	46,70	80,85	89,10
14.	3,224	2,989	9,005	62,35	45,10	46,70	80,92	89,10
18.	3,224	2,987	9,005	62,35	45,10	46,70	81,00	89,10
20.	3,224	2,987	9,005	62,35	45,14	46,74	81,00	89,10
21.	3,224	2,987	9,005	62,35	45,14	46,74	81,10	89,10
24.	3,224	2,987	9,000	62,35	45,14	46,74	81,10	89,10
27.	3,224	2,987	9,000	62,35	45,14	46,74	81,10	89,10
1. XI	3,224	2,984	9,000	62,35	45,14	46,70	81,10	89,17
7.	3,224	2,984	9,000	62,35	45,14	46,66	81,10	89,17
10.	3,224	2,982	9,000	62,35	45,14	46,66	81,10	89,11
14.	3,224	2,978	9,000	62,35	45,14	46,66	81,10	89,11
16.	3,224	2,978	9,000	62,35	45,14	46,66	81,10	89,11
17.	3,224	2,976	9,000	62,40	45,14	46,66	81,10	89,11
23.	3,224	2,980	9,000	62,40	45,14	46,70	81,10	89,18
25.	3,224	2,980	9,000	62,40	45,14	46,70	81,16	89,18
29.	3,224	2,980	8,995	62,40	45,14	46,70	81,16	89,11
1. XII	3,224	2,978	8,995	62,40	45,14	46,70	81,16	89,11
2.	3,224	2,976	9,000	62,40	45,14	46,70	81,16	89,11
8.	3,224	2,976	9,000	62,40	45,14	46,74	81,21	89,18
12.	3,224	2,976	8,995	62,40	45,14	46,74	81,15	89,11
13.	3,224	2,976	8,995	62,35	45,10	46,74	81,15	89,11

100 frances Bryssel	100 frances Zürich	100 frances Paris	100 lire Rom	100 schilling Wien	100 escudos Lissa- bon	100 kronor Reykja- vik	100 pesetas Madrid	Dag
6,487	74,56	65,75	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,42	25. VIII
6,487	74,56	65,75	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,42	26.
6,475	74,48	65,70	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,42	30.
6,475	74,48	65,70	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,42	1. IX
6,475	74,48	65,65	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,42	7.
6,470	74,48	65,60	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,40	8.
6,465	74,48	65,60	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,40	9.
6,465	74,48	65,60	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,40	12.
6,465	74,48	65,65	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,40	13.
6,460	74,48	65,60	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,40	14.
6,460	74,54	65,60	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,40	15.
6,460	74,54	65,60	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,40	20.
6,460	74,54	65,50	0,5175	12,50	11,21	7,50	5,40	21.
6,465	74,60	65,55	0,5170	12,50	11,22	7,50	5,40	26.
6,465	74,60	65,50	0,5170	12,50	11,22	7,50	5,40	27.
6,460	74,60	65,20	0,5170	12,50	11,22	7,50	5,40	29.
6,455	74,55	65,20	0,5170	12,49	11,22	7,50	5,40	30.
6,450	74,50	65,30	0,5165	12,49	11,22	7,50	5,40	3. X
6,450	74,44	65,30	0,5165	12,49	11,22	7,50	5,40	6.
6,450	74,38	65,30	0,5160	12,49	11,22	7,50	5,40	7.
6,450	74,32	65,30	0,5160	12,49	11,22	7,50	5,40	12.
6,450	74,38	65,30	0,5160	12,49	11,23	7,50	5,40	14.
6,450	74,38	65,30	0,5160	12,49	11,23	7,50	5,40	18.
6,450	74,38	65,30	0,5160	12,49	11,23	7,50	5,40	20.
6,450	74,38	65,30	0,5160	12,49	11,23	7,50	5,40	21.
6,450	74,38	65,30	0,5160	12,49	11,23	7,50	5,40	24.
6,450	74,44	65,30	0,5160	12,49	11,23	7,50	5,40	27.
6,450	74,38	65,30	0,5160	12,48	11,22	7,50	5,40	1. XI
6,450	74,50	65,25	0,5160	12,48	11,22	7,50	5,40	7.
6,450	74,56	65,30	0,5160	12,48	11,22	7,50	5,40	10.
6,450	74,62	65,30	0,5160	12,48	11,22	7,50	5,40	14.
6,455	74,68	65,30	0,5160	12,48	11,22	7,50	5,40	16.
6,460	74,68	65,30	0,5160	12,48	11,23	7,50	5,40	17.
6,460	74,68	65,30	0,5160	12,47	11,22	7,50	5,40	23.
6,460	74,74	65,25	0,5160	12,47	11,22	7,50	5,40	25.
6,455	74,74	65,25	0,5160	12,47	11,22	7,50	5,40	29.
6,455	74,68	65,20	0,5160	12,47	11,22	7,50	5,40	1. XII
6,455	74,62	65,20	0,5160	12,47	11,22	7,50	5,40	2.
6,450	74,62	65,20	0,5164	12,47	11,22	7,50	5,40	8.
6,445	74,56	65,20	0,5160	12,47	11,22	7,50	5,40	12.
6,440	74,56	65,15	0,5160	12,47	11,22	7,50	5,40	13.

10. (Forts.) Parikurser och avista säljkurser år 1966

Dag	1 dollar New York	1 dollar Montreal	1 pund London	100 kronor Stockholm	100 kronor Oslo	100 kronor Köpen- hamn	100 D. Mark Frankfurt a/M	100 floriner Amster- dam
14. XII	3,224	2,976	9,000	62,35	45,10	46,74	81,15	89,11
16.	3,224	2,978	9,000	62,35	45,10	46,74	81,21	89,18
23.	3,224	2,978	9,000	62,35	45,14	46,74	81,21	89,18
27.	3,224	2,978	8,995	62,35	45,14	46,70	81,21	89,18
29.	3,224	2,978	8,995	62,35	45,14	46,70	81,15	89,18
31.	3,224	2,976	8,995	62,35	45,14	46,70	81,15	89,18

Noteringen för clearingdollarn var 3.21 mk. Clearingavtalen med följande länder baserade sig på dollarn: Bulgarien, Colombia, Grekland, Polen, Tjeckoslovakien, Tyska Demokratiska Republiken och Ungern. För Kina, Rumänien och Sovjetunionen var clearingavtalen baserade på rubeln till en kurs av 3.5667 mk för 1 rubel.

11. Avista säljkurser i medeltal för varje månad åren 1965—1966

Månad	1 dollar New York	1 dollar Montreal	1 pund London	100 kronor Stockholm	100 kronor Oslo	100 kronor Köpen- hamn	100 D. Mark Frankfurt a/M	100 floriner Amster- dam
1965								
I	3,217	2,996	8,977	62,62	44,98	46,50	80,90	89,54
II	3,217	2,992	8,990	62,62	44,98	46,51	80,87	89,54
III	3,222	2,980	8,996	62,74	45,03	46,57	81,02	89,53
IV	3,224	2,986	9,014	62,75	45,08	46,63	81,13	89,60
V	3,224	2,987	9,021	62,65	45,10	46,66	81,02	89,61
VI	3,224	2,982	9,006	62,52	45,10	46,56	80,72	89,49
VII	3,224	2,978	9,001	62,45	45,10	46,54	80,56	89,54
VIII	3,224	2,987	9,000	62,40	45,10	46,49	80,42	89,66
IX	3,224	2,995	9,015	62,43	45,10	46,60	80,42	89,60
X	3,224	2,998	9,040	62,41	45,14	46,77	80,51	89,58
XI	3,224	3,000	9,040	62,34	45,14	46,77	80,60	89,50
XII	3,224	2,997	9,035	62,34	45,14	46,82	80,61	89,44
1966								
I	3,224	3,000	9,042	62,38	45,14	46,83	80,44	89,26
II	3,224	2,998	9,041	62,40	45,14	46,81	80,36	89,08
III	3,224	2,996	9,017	62,56	45,11	46,76	80,41	89,14
IV	3,224	2,994	9,009	62,53	45,10	46,72	80,34	88,88
V	3,224	2,994	9,005	62,59	45,08	46,65	80,30	88,85
VI	3,224	2,995	8,997	62,55	45,06	46,63	80,49	89,14
VII	3,224	2,999	8,993	62,43	45,06	46,62	80,79	89,43
VIII	3,224	3,000	8,993	62,46	45,09	46,57	80,83	89,32
IX	3,224	2,997	8,995	62,41	45,10	46,64	80,85	89,11
X	3,224	2,989	9,002	62,37	45,12	46,72	81,00	89,10
XI	3,224	2,980	9,000	62,37	45,14	46,68	81,11	89,14
XII	3,224	2,977	8,998	62,37	45,13	46,72	81,18	89,15

mk

100 francs Bryssel	100 francs Zürich	100 francs Paris	100 lire Rom	100 schilling Wien	100 escudos Lissa- bon	100 kronor Reykja- vik	100 pesetas Madrid	Dag
6,445	74,56	65,15	0,5160	12,47	11,22	7,50	5,40	14. XII
6,445	74,62	65,10	0,5165	12,47	11,22	7,50	5,40	16.
6,445	74,62	65,20	0,5165	12,48	11,22	7,50	5,40	23.
6,450	74,56	65,20	0,5165	12,48	11,22	7,50	5,40	27.
6,450	74,56	65,20	0,5165	12,48	11,22	7,50	5,40	29.
6,450	74,56	65,20	0,5165	12,48	11,22	7,50	5,40	31.

mk

100 francs Bryssel	100 francs Zürich	100 francs Paris	100 lire Rom	100 schilling Wien	100 escudos Lissa- bon	100 kronor Reykja- vik	100 pesetas Madrid	100 kronor Prag	Månad
									1965
6,484	74,50	65,65	0,5147	12,46	11,20	7,50	5,42	44,58	I
6,483	74,35	65,65	0,5147	12,45	11,21	7,50	5,42	44,58	II
6,490	74,22	65,73	0,5155	12,47	11,22	7,50	5,42	44,58	III
6,497	74,27	65,80	0,5160	12,48	11,24	7,50	5,42	—	IV
6,497	74,22	65,80	0,5163	12,49	11,25	7,50	5,42	—	V
6,497	74,47	65,80	0,5163	12,49	11,24	7,50	5,42	—	VI
6,497	74,56	65,80	0,5163	12,49	11,23	7,50	5,42	—	VII
6,497	74,73	65,80	0,5163	12,50	11,23	7,50	5,42	—	VIII
6,495	74,71	65,80	0,5163	12,50	11,24	7,50	5,42	—	IX
6,492	74,67	65,80	0,5163	12,49	11,26	7,50	5,42	—	X
6,496	74,64	65,80	0,5163	12,49	11,28	7,50	5,42	—	XI
6,497	74,70	65,80	0,5163	12,48	11,27	7,50	5,42	—	XII
									1966
6,487	74,56	65,80	0,5163	12,48	11,28	7,50	5,42	—	I
6,489	74,46	65,80	0,5163	12,47	11,28	7,50	5,42	—	II
6,484	74,36	65,80	0,5163	12,49	11,25	7,50	5,42	—	III
6,469	74,50	65,80	0,5163	12,49	11,24	7,50	5,42	—	IV
6,480	74,73	65,80	0,5164	12,48	11,23	7,50	5,42	—	V
6,478	74,74	65,80	0,5167	12,49	11,22	7,50	5,42	—	VI
6,484	74,73	65,80	0,5169	12,50	11,22	7,50	5,42	—	VII
6,493	74,58	65,78	0,5173	12,50	11,22	7,50	5,42	—	VIII
6,465	74,52	65,57	0,5174	12,50	11,21	7,50	5,40	—	IX
6,450	74,41	65,30	0,5161	12,49	11,23	7,50	5,40	—	X
6,455	74,60	65,28	0,5160	12,48	11,22	7,50	5,40	—	XI
6,448	74,60	65,17	0,5163	12,47	11,22	7,50	5,40	—	XII

12. Avista säljkurser åren 1956—1966

År	1 dollar New York			1 pund London			100 kronor Stockholm		
	Högst	Lägst	Medeltal	Högst	Lägst	Medeltal	Högst	Lägst	Medeltal
1956	2,31	2,31	2,31	6,46	6,44	6,4525	44,79	44,40	44,58
1957	3,21	2,31	2,5731	8,9850	6,44	7,2009	62,10	44,56	49,75
1958	3,21	3,2040	3,2099	8,9850	8,94	8,9667	62,10	61,80	61,92
1959	3,2060	3,2020	3,2028	9,0200	8,96	8,9960	61,97	61,85	61,92
1960	3,2120	3,2020	3,2072	9,0350	8,96	9,0049	62,32	61,85	62,07
1961	3,2220	3,2050	3,2146	9,0550	8,9700	9,0088	62,45	61,95	62,23
1962	3,2230	3,2170	3,2209	9,0600	9,0250	9,0437	62,66	62,05	62,50
1963	3,223	3,221	3,223	9,045	9,010	9,027	62,35	62,05	62,16
1964	3,224	3,216	3,220	9,020	8,950	8,990	62,78	62,00	62,52
1965	3,224	3,216	3,223	9,045	8,975	9,011	62,78	62,33	62,52
1966	3,224	3,224	3,224	9,045	8,990	9,007	62,70	62,34	62,45

År	100 kronor Oslo			100 kronor Köpenhamn			100 D. Mark Frankfurt a/M		
	Högst	Lägst	Medeltal	Högst	Lägst	Medeltal	Högst	Lägst	Medeltal
1956	32,42	32,20	32,28	33,46	33,27	33,35	55,19	55,01	55,11
1957	45,00	32,27	36,04	46,40	33,31	37,14	76,76	55,09	61,37
1958	44,90	44,78	44,83	46,44	46,28	46,36	76,71	76,27	76,55
1959	45,00	44,84	44,94	46,56	46,42	46,49	76,78	76,54	76,64
1960	45,09	44,80	44,97	46,73	46,39	46,54	77,04	76,78	76,91
1961	45,25	44,90	45,02	46,84	46,38	46,57	81,07	76,80	80,06
1962	45,20	45,08	45,14	46,84	46,58	46,69	80,90	80,36	80,60
1963	46,16	45,01	45,11	46,77	46,65	46,71	81,09	80,48	80,88
1964	45,09	44,89	44,99	46,69	46,37	46,56	81,12	80,86	81,01
1965	45,14	44,98	45,08	46,83	46,46	46,62	81,16	80,35	80,73
1966	45,14	45,06	45,10	46,83	46,57	46,69	81,21	80,30	80,68

År	100 floriner Amsterdam			100 francs Bryssel			100 francs Zürich		
	Högst	Lägst	Medeltal	Högst	Lägst	Medeltal	Högst	Lägst	Medeltal
1956	60,91	60,49	60,66	4,6350	4,6050	4,6269	52,97	52,63	52,78
1957	84,75	60,56	67,68	6,4250	4,5990	5,1359	73,70	52,77	58,83
1958	84,84	84,43	84,70	6,4450	6,4200	6,4325	73,55	73,15	73,32
1959	85,02	84,75	84,87	6,4250	6,3900	6,4112	74,40	73,68	74,13
1960	85,18	84,82	85,05	6,4550	6,4000	6,4337	74,62	73,80	74,74
1961	89,69	84,70	88,58	6,4750	6,4100	6,4501	74,66	74,18	74,44
1962	89,69	88,86	89,42	6,4850	6,4650	6,4747	74,72	74,02	74,51
1963	89,76	89,20	89,55	6,485	6,455	6,467	74,72	74,44	74,62
1964	89,54	88,98	89,29	6,490	6,455	6,473	74,70	74,34	74,56
1965	89,70	89,42	89,55	6,497	6,480	6,494	74,76	74,16	74,51
1966	89,51	88,76	89,14	6,497	6,440	6,474	74,74	74,28	74,57

År	100 francs ¹ Paris			100 lire Rom			100 schilling Wien		
	Högst	Lägst	Medeltal	Högst	Lägst	Medeltal	Högst	Lägst	Medeltal
1956	0,6600	0,6554	0,6574	—	—	—	8,90	8,90	8,90
1957	0,7650	0,5482	0,6779	0,5135	0,5125	0,5135	12,40	8,90	9,91
1958	0,7645	0,6498	0,7625	0,5155	0,5115	0,5142	12,39	12,32	12,36
1959	0,6498	0,6498	0,6498	0,5165	0,5135	0,5160	12,42	12,34	12,38
1960	65,55	65,20	65,41	0,5176	0,5156	0,5168	12,45	12,31	12,36
1961	65,75	65,32	65,54	0,5192	0,5160	0,5179	12,50	12,32	12,40
1962	65,80	65,60	65,74	0,5193	0,5180	0,5190	12,49	12,46	12,48
1963	65,80	65,75	65,79	0,5193	0,5176	0,5188	12,50	12,46	12,49
1964	65,80	65,65	65,71	0,5176	0,5147	0,5157	12,50	12,45	12,47
1965	65,80	65,65	65,77	0,5163	0,5147	0,5160	12,50	12,44	12,48
1966	65,80	65,10	65,64	0,5175	0,5160	0,5165	12,50	12,47	12,49

¹ Den nya francen fr.o.m. den 1 januari 1960.

Riksdagens Bankfullmäktige vid slutet av år 1966

KOKKOLA, VEIKKO JOHAN, stadskamrer, *ordförande*
SAARINEN, AARNE ARMAS, partiordförande, *viceordförande*
KAASALAINEN, NESTORI JOHANNES, jordbrukare, lantbruksminister
JUNNILA, TUURE JAAKKO KALERVO, filosofie doktor, bankdirektör
PAASIO, KUSTAA RAFAEL, partiordförande, statsminister
UUSITALO, EINO OSKARI, agrolog
LEHTO, OIVA, organisationssekreterare
KORSBÄCK, VERNER VALENTIN, agronom
SALONEN, OLAVI OSKAR, direktör, handels- och industriminister

Finlands Bank vid slutet av år 1966

Direktion

WARIS, KLAUS HENRIK, filosofie doktor, *ordförande*
LEINONEN, ESKO KULLERVO, juris kandidat
SIMONEN, AARRE EDVARD, juris licentiat, vicehäradshövding, justitieminister,
tjänstledig
KARJALAINEN, AHTI KALLE SAMULI, politices doktor, utrikesminister,
tjänstledig
ROSSI, TARU REINO KAI, filosofie doktor
VALVANNE, HEIKKI ILMARI, politices doktor, tjänstförrättande medlem

Direktörer

VALVANNE, HEIKKI ILMARI, politices doktor
VOUTILAINEN, JOUKO JUHANI, M.A.

Bankens sekreterare

VATANEN, UUNO ARMAS, kreditärenden
TAMMIVUORI, PERTTI JUHANI, administrativa ärenden
IGNATIUS, KARL HERMAN, administrativa ärenden
ARANKO, JORMA KALEVI, valutaärenden, tjänstledig

Bankens huvudkontor

Överkamrer

ENGBERG, KARL GUNNAR

Avdelningschefer

SUNDMAN, CARL GUSTAV, utländska valutor
BLOMQUIST, PAUL MIKAEL, centralbokföring
ÖSTERLUND, PAUL-ERIK LUDVIG, utländska valutor
KAJANTIE, ARVO OLAVI, rembursor och kontroll
LINDSTRÖM, HELGE EUGEN, krediter
EIROLA, KAINO PELLERVO, bokföring
NENONEN, AARRE VILHO, utländsk korrespondens
SUOMELA, EINO KALEVI, expedition

Överkassör

TÖRNROTH, STIG ERIC

Institutet för ekonomisk forskning

HELELÄ, TIMO MAURI, chef